

El Referèndum al Prat
73 per cent: SÍ
22 per cent: NO
56 % ABSTENCIÓ

Iberia escampa el vol

- La companyia vol suprimir les rutes "poc rentables" des del Prat
- Els sindicats no veuen perillar els llocs de treball a l'aeroport



BONES NOTÍCIES PER A L'ESPORT PRATENC

**El Club Bàsquet Prat
fa història pujant a la LEB2**

**Javier Martos: del Barça C
al CSKA de Sofia, conquerint
el somni de jugar a 1^a**



MAS BLAU 2

EDIFICIO CORPORATIVO MAS BLAU 2



- ✓ Alquiler de hasta 3200 m² en módulos de 400 m²
- ✓ A 400 m. del aeropuerto de Barcelona
- ✓ Frente a la futura L9
- ✓ A estrenar
- ✓ Contacto - Telf. 93.478.48.47



Bar Restaurante la
STELLANA *desde 1968*
• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

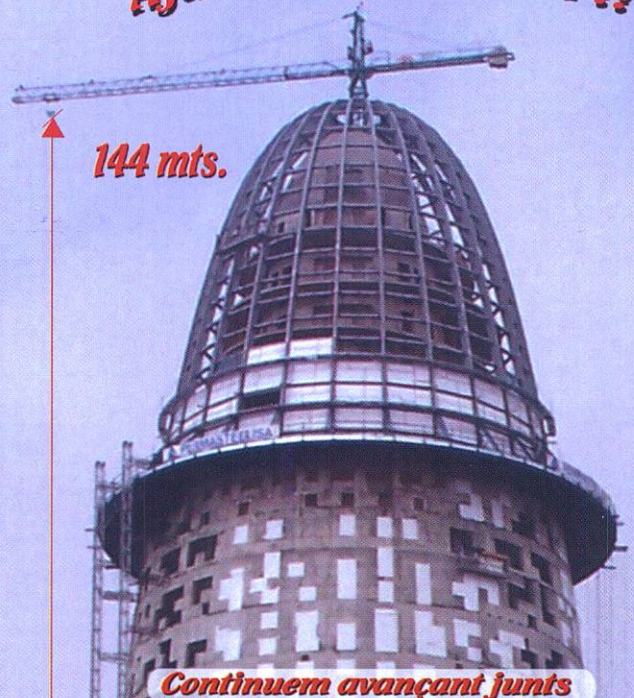
BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

Any 2000, 01, 02, 03 fem país...

15 Anys
Ajudem a fer...
Pais!!!
Poblat!!!
GRUPRAT, S.A.
C/ DE LAS MORERAS N.º 13 POL. IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)
TEL: 93.370.901 FAX: 93.370.902

Anys. 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!



144 mts.

Continuem avançant junts

Any 2004 ...
Amb la Indústria !!
El futur es aquest.
(Ploma Abatible)
1^{er} en Catalunya y España
El motor de l'Economia
Recomendat per la Ley de Riesgos Laborales

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS N.º 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

TEL: 902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

El Prat, la Toulouse catalana

La decisió d'Iberia d'abandonar bona part de les rutes comercials des de l'aeroport del Prat no ha agafat per sorpresa gairebé ningú. La companyia ja estudiava fa mesos la possibilitat de concentrar bona part del seu negoci en les rutes intercontinentals, sobretot a Llatinoamèrica. La forta competència de les companyies conegudes com "de baix cost", que operen no només al Prat, sino també –i amb més presència encara– als aeroports de Reus i Girona ha fet perdre clients progressivament a les línies aèries tradicionals. Ara, Iberia s'hi vol i a l'octubre preveu començar a operar des del Prat amb Catair, companyia de baix cost de la seva propietat.

L'espantada d'Iberia i la seva intenció d'entrar en el mercat de baix cost ha fet pensar inicialment en possibles retallades entre els treballadors, uns 2.800 a l'aeroport del Prat –dels quals 700 són habitants de la ciutat–. Els sindicats s'ho miren, de moment, amb calma. Diuen que el servei de terra i les tasques de manteniment seguiran garantint la feina. Tot i així, no cal badar. Iberia vol garantir que, al menys durant tres anys, el manteniment dels avions de Catair sigui dut a terme per treballadors d'Iberia. Passat aquest temps, altres empreses podrien optar a prestar el mateix servei. És cert que Iberia dona servei de manteniment i terra a moltes altres companyies, però la llibertat de mercat podria fer optar per treballadors més barats en un moment o l'altre.

Polítics, directius i sindicats han de treballar per evitar que l'aeroport comenci a ser un altre focus de pèrdua de llocs de treball, com ja ho ha estat el sector industrial al Prat. Ben al contrari, ara és el moment d'aprofitar el fet que Iberia vol constituir una important plataforma de manteniment d'aeronaus a l'aeroport del Prat als terrenys –26.500 metres quadrats– que Aena li ha cedit recentement. Aquest centre de manteniment hauria de ser l'inici d'una indústria aeronàutica que, indubtablement, crearia llocs de treball i comportaria un ressorgiment, més que necessari, del teixit industrial de la ciutat. Aquest model no és gaire llunyà. La ciutat francesa de Toulouse viu pràcticament al voltant de l'activitat del fabricant europeu d'avions Airbus. Per què no ha de ser possible un model similar al segon aeroport més important d'Espanya?

Delta LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Javier Martínez, Mariano Martínez, Laura Ramos, Agustín Morales, Óscar Solsona • Esports: Toni Espigares, José David

Muñoz, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda

Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà

Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós

Maquetació: Mariano Martínez



Associació Catalana de la Premsa Comarcal

MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 Iberia abandonarà moltes de les seves rutes des del Prat



L'ENTREVISTA

9 Entrevista a Manuel Jaime Lorente, president d'Inter-SOS



LA POLÍTICA

15 CiU planteja reserves al futur del Prat Nord



LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

24 La Festa Major del carrer Ferran Puig en imatges



LA GENT D'EL PRAT

26 Antonio Alcalá, una vocació per la cuina i l'esport



LA CULTURA

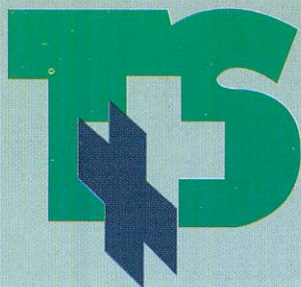
31 Sergi Sandúa i Carlos Delfa triomfen al Festival de Cinema de Gibara (Cuba)



ELS ESPORTS

37 El CB Prat aconsegueix l'ascens a la LEB 2





Assistencial Prat Trauma Salut

CENTRE MÈDIC I DE REHABILITACIÓ

Enric Morera, 20 • Telf. 93 478 05 05 • Fax. 93 478 09 88

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

www.traumasalut.net • traumasalut@traumasalut.net



Especialitats

- Alergologia
- Cirurgia general i digestiva
- Cirurgia ortopèdica
- Cirurgia pediàtrica
- Cirurgia plàstica i reparadora
- Clínica del dolor
- Dermatologia
- Ginecologia
- Medicina general
- Oftalmologia
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia clínica
- Psicologia infantil
- Radiologia / Ecografies
- Rehabilitació
- Reumatologia
- Traumatologia
- Urgències mèd.-quirurg.
- Urologia

Altres serveis

- Anàlisis
- Urgències
- Infermeria / ATS
- Densitometria

Col·laborem amb:

ADELAS, AEGON SALUD, AGRUPACIÓ MUTUA, AME, ARESA, ATLANTIDA, BOREAL, CAJA SALUD, CASER SALUD, CLINICUM, L'ALIANÇA, MEDIFIATC, MUTUA GRAL. DE CATALUNYA, ONCE, PREVIASA, ROBRESA, SEGUROS LATINA, SERSANET, VITAL SEGUROS, VITALICIO SEGUROS, WINTERTHUR SALUD...

Mútues laborals:

EGARA, FRATERNIDAD - MUPRES-PA, CYCLOPS, FREMAP, IBERMUTUAMUR, INTERCOMARCAL, UNIO MUSEBA IBESVICO, MADIN, FIMAC, MAZ, MIDAT MUTUA METALURGICA, MONTAÑESA, GREMIAT, MUPA, SABADELLENSE, UNION DE MUTUAS, UNIVERSAL, VALENCIANA, CESMA, MATT

Horari: Diari, de 8 a 21 h.

Telèfon d'urgències: 93 478 05 05

RELAXIS TREBALLANT

Cadira braços
dues palanques i
regulació al respatller

133€

IVA inclòs



Silló d'alta qualitat
equipat amb mecanisme
basculant central i bloqueig
en posició de treball

168€

IVA inclòs



SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

ASSESSORIA CARNIAGO, S.L.

Des de 1987

ASSESSORAMENT INTEGRAL

Administratiu
Fiscal
Laboral
Contable
Jurídic

ASSEGURANCES
GENERALS
Automòbils
Motocicletes
Llar
Comerç
Salut

Carretera de la Marina 71 baixos
Tel. 93 370 62 68 Fax. 93 370 77 11

La aerolínea abandona la mayoría de vuelos desde El Prat al considerarlos "poco rentables"

De escapada con Iberia

La apuesta de la compañía por los servicios de mantenimiento no afectará a corto plazo a los puestos de trabajo vinculados al aeropuerto del Prat

Los puestos de trabajo del personal de tierra, mantenimiento y facturación de Iberia seguirán siendo necesarios según los planes de la compañía. Así lo cree Jorge Gómez, delegado de CCOO y presidente del comité de empresa de la compañía en El Prat. "Si Iberia entiende que hay rutas que no puede seguir haciendo pero nosotros seguimos prestando nuestros servicios en tierra como trabajadores de la compañía, entonces funcionarán las cosas. La opción más radical, la de coger directamente las maletas y marcharse sin más, no creo que la hayan contemplado desde la dirección", afirma Gómez.

El sindicalista hace también un apunte respecto a las compañías de bajo coste, haciendo notar que suelen ser de bajo coste para todo. "Está claro que el cliente busca el mejor precio,

JAVIER MARTÍNEZ / El presidente de Iberia, Fernando Conte, ha hecho que el protagonismo del Estatut no haya sido absoluto durante la primera quincena de junio. El pasado 30 de marzo, Conte confirmaba lo que hace meses se daba por hecho: que Iberia eliminaría las rutas domésticas o "punto a punto" que no le fueran rentables. Esta medida afectaría sobre todo, según reconocía el propio presidente, al aeropuerto de El Prat, desde donde operan buena parte de estos enlaces. Eso sí, la compañía no se desprende bajo ningún concepto del puente aéreo Madrid-Barcelona, la joya de la corona en cuanto a rentabilidad. Conte anunció que las rutas suprimidas serían cubiertas por Catair, la aerolínea de bajo coste creada por la compañía. Iberia cuenta en El Prat con una plantilla de 2.800 trabajadores, de los que unos 700 —la cuarta parte— son habitantes de la ciudad. Los sindicatos creen que la apuesta de la compañía por los servicios de tierra y mantenimiento hará que los empleos no peligren a corto plazo.



Vueling se sitúa en pista

Vueling, la compañía del Grupo Planeta con sede en El Prat, tiene ganas de quedarse con el mercado de vuelos cortos de Iberia. Su presidente, Josep Miquel Abad, afirmó nada más conocerse la decisión de Iberia que Vueling aceptaría las rutas descartadas por la compañía. Vueling prevé alcanzar este año los cuatro millones de pasajeros y obtener una facturación de 260 millones de euros. Este crecimiento también supondrá el aumento del número de trabajadores (de los 402 que tiene actualmente a 825). A finales de 2006 prevé contar con una flota de 16 aviones, que pasarán a ser 25 en el año 2007, según previsiones de la dirección.

Otra compañía que ha mostrado interés por estar más presente en El Prat es la británica Easyjet. ■

Del cielo a la tierra

La confianza de los sindicatos se ve avalada de momento por el hecho de que Iberia tiene previsto invertir en El Prat alrededor de 30 millones de euros para construir un gigantesco hangar de mantenimiento. La instalación se alzará sobre un terreno de 26.500 metros cuadrados recién cedidos por Aena, la gestora pública de los aeropuertos españoles. Las obras comenzarán en el 2007 y se prevé que el nuevo

Continúa a la página 7 ▶

El futuro gran hangar de mantenimiento podría contribuir a crear empleo en la ciudad

pero que quede claro que las condiciones de los trabajadores de las compañías de bajo coste son precarias en muchas ocasiones. En RyanAir, que opera en Girona, hemos tenido problemas de amenazas y despidos a la hora de intentar formar un comité de empresa. En Vueling también hubo despidos después de que un grupo de trabajadores escribiera una simple carta a la dirección pidiendo algunas mejoras", asegura el delegado de CCOO. La subcontratación de servicios, con el consiguiente ahorro en coste salarial, suele ser la nota dominante en estas compañías.

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO SONIDO VEGA 

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

·AUTORADIOS · ALARMAS
· TELEFONIA MOVIL

**MONTAJE Y
REPARACIÓN**

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat
www.autosonidovega.com

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI

(Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

 **Ferram**

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

 **TRIF TORRENTS**® S.L.

**Construccions Metàliques
Puertas - Automatismos
Cerrajería**

Lloret de Mar, 9

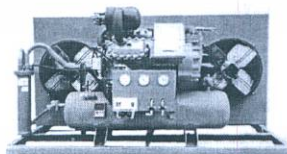
Teléfono. 93 379 40 95

Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

MARFRED, S.L. 

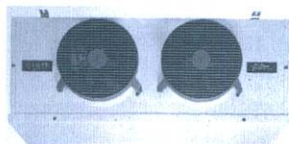


**FRED
INDUSTRIAL**

Evaporadors industrials

Compresors de fred
industrial

Aire acondicionat

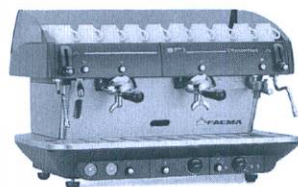


**MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA
(MUNTATGE I REPARACIÓ)**



Túnels de rentat
de vaixelles

Cafeteres, trituradors,
microones industrials



Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6

Taller: Maurici Vilomara, 8

Tel. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- **INSTALACIONES FRIGORÍFICAS**
- **MAQUINARIA DE HOSTELERÍA**
- **SERVICIO TÉCNICO**
- **VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA**
- **FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE**

Lavavajillas
automático



Plancha de
asar de cromo



Descalcificador



Armario



Osmosis de agua



Aire
Acondicionado



PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

**EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63**

centro comience a operar en 2009. Se espera que el área de mantenimiento genere alrededor de 100 puestos de trabajo, sin contar con el empleo indirecto que puede crear en la industria mecánica y metalúrgica.

Hay quien ve en este gesto de Aena un intento desesperado por retener una parte de la compañía en Barcelona. Sin embargo, los propios sindicatos consideran que la cesión, aunque llegada por sorpresa, no es extraña, ya que desde los años setenta Iberia ha invertido en la construcción de edificios en el aeropuerto cuya propiedad ha revertido posteriormente en Aena. Gómez afirma que Iberia se ha quedado corta de recursos para atender las necesidades de mantenimiento de su flota en Barajas. "Revisamos tantos aviones de otras compañías que no damos abasto para



miento ya existentes con otras compañías —como es el caso de British Airways— irán garantizan-

do el empleo. Por otro lado, el servicio de tierra parece también garantizado, puesto que en El

El pulso de Iberia al Govern

La espantada de Iberia, si bien no cogió a políticos ni empresarios por sorpresa, provocó reacciones inmediatas a ambos lados de la plaza de Sant Jaume, en Barcelona. Primero, desde la Generalitat, Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques, se apresuró en calificar de "inadmisibles" que el aeropuerto de El Prat tuviera que depender de vuelos de bajo coste. Antoni Castells, conseller de Economia se atrevió a sentenciar: "Si Iberia no apuesta por Barcelona, habrá que ver si Barcelona apuesta por Iberia". El sindicato UGT lo interpretó como un desinterés del Govern por los 2.800 puestos de trabajo. En frente, Joan Clos, alcalde de Barcelona, se limitó a decir que la decisión de Iberia era preocupante. En el fondo, se entreveía la preocupación de la clase política catalana por perder aún más argumentos para reclamar la gestión de los aeropuertos por parte del Govern, debate que ya centró buena parte de las conversaciones con la Moncloa para negociar el texto del Estatut.

También se entrevistó que la decisión de Iberia de abandonar parcialmente El Prat es el tirón final de un pulso que enfrenta desde hace tiempo a la compañía con la Generalitat. Iberia se venía quejando de las ayudas prestadas por el Govern a compañías de bajo coste para que operaran desde los aeropuertos de Reus y Girona, hecho que siempre ha considerado como un fomento de la competencia desleal.

Por su parte, las patronales catalanas de pequeñas y medianas empresas, Pimec y Fepime, creen que la decisión de Iberia va a restar agilidad a los negocios y va a perjudicar la imagen del aeropuerto. El presidente del gremio hotelero de la ciudad, Jordi Clos, se atrevió a aventurar un boicot empresarial contra Iberia por parte de los catalanes que viajen a Madrid en el puente aéreo. ■

El compromiso inicial de Iberia con los sindicatos se limita a garantizar durante tres años la prestación de servicios del personal de tierra a Catair

de la nuestra. Por eso creo que la idea de Iberia es crear una gran plataforma de mantenimiento en El Prat", explica el delegado sindical. "De hecho—añade— ya hay conversaciones entre CCOO y el ayuntamiento de El Prat para garantizar puestos de trabajo para nuestra población y nuestros estudiantes de FP cuando el gran hangar entre en funcionamiento".

Aun así, el compromiso inicial de Iberia con los sindicatos se limita a garantizar durante tres años la prestación de servicios del personal de tierra a Catair, la nueva compañía de bajo coste. Transcurrido este plazo, los servicios de tierra podrían subcontratarse con otras compañías, si bien Iberia tendría derecho preferente de oferta. Esta circunstancia no parece preocupar a los sindicatos, que creen que los numerosos contratos de manteni-

Prat sólo pueden ofrecerlo dos compañías: Iberia y Eurohandling. Para operar en tierra—servicio que incluye el traslado de equipajes— se necesita la concesión pública de Aena y, de momento, ésta sólo la ostentan las dos compañías mencionadas, que prestan su servicio a todas las aerolíneas que operan en El Prat.

Orientados a Latinoamérica

La decisión de Iberia se enmarca también en una política que busca clientes con un mayor poder adquisitivo y que utilicen la clase business para viajes intercontinentales. El aumento de aviones Airbus de gran capacidad en la flota de Iberia venía presagiando desde el año pasado un cambio radical en su política de rutas. En efecto, la gran

La decisión de Iberia se enmarca en una política que busca clientes con un mayor poder adquisitivo y utilicen la clase business para viajes intercontinentales

apuesta de Iberia se sitúa desde hace un año en dominar el mercado Latinoamericano, y no se descarta que incluso pueda comprar alguna aerolínea sudamericana.

Los pilotos amenazan con huelga

El sindicato de pilotos SEPLA ha anunciado que podrían convocar jornadas de huelga en verano como protesta por la supresión de vuelos desde Barcelona. Los pilotos y los tripulantes de cabina de pasajeros podrían ser los más afectados en sus condiciones laborales. La previsión lógica de Iberia es abrirles las puertas para que trabajen en su nueva compañía de bajo coste. Pero la lógica también apunta a que este ofrecimiento irá acompañado de recortes salariales. ■

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

Peruqueria
MERCE



RAYOS UVA

C. Casanovas, 164 • Telf. 93 379 64 04
08820 El Prat de Llobregat

moblidecor
EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad.
Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

sm
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)



TEMA SISTEMAS
ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat
Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65
e-mail: infor@temasisa.com • web: http:// temasisa.com

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

P CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ▶ mallorquinas ▶ rejas
▶ ballestas mamparas de baño ▶ vidrieras de aluminio y emplomadas
▶ cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

Manuel Jaime Lorente, presidente de Inter-SOS

“El traspaso de competencias a los Mossos d'Esquadra puede dificultar la búsqueda de desaparecidos”

JAVIER MARTÍNEZ / Manuel Jaime Lorente (El Prat, 1947) preside Inter-SOS (agrupación de familiares de desaparecidos) desde 1998. La agrupación se había constituido un año antes gracias a la colaboración de los padres de Cristina Bergua y Llum Valls, dos jóvenes cuya desaparición, ocurrida ese mismo año, tuvo un eco mediático importante.

- ¿Qué es lo primero que hacen ustedes cuando alguien les pide ayuda para encontrar a un familiar desaparecido?

- Lo primero que hacemos es pedir una fotocopia de la denuncia por desaparición, una foto reciente del desaparecido y una firma autorizada para hacer difusión pública de la foto. Con este material, hacemos difusión por lugares concurridos, y enviamos carteles a todos los ayuntamientos de España, comisarías, cuarteles de la Guardia Civil, embajadas y consulados.

- ¿Cómo es la colaboración policial al respecto?

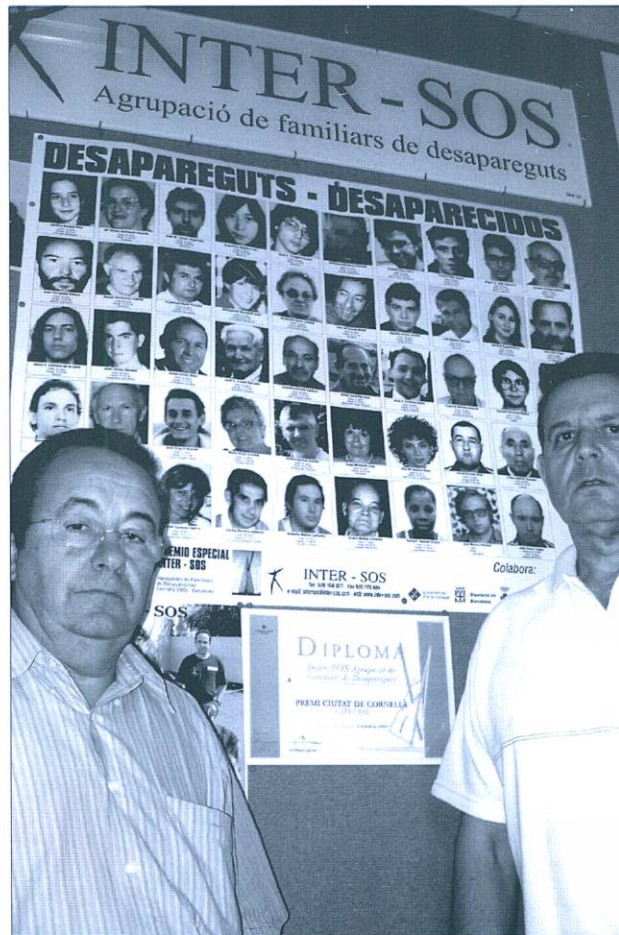
- En el sentido de la difusión, buena. Incluso algunas comisarías nos piden periódicamente que enviemos carteles de desaparecidos. Por otro lado, sigue habiendo trabas para que acepten denuncias sin que hayan transcurrido 24 horas desde la desaparición.

- En febrero se quejaron de este problema directamente ante Montserrat Tura, consejera de Interior. ¿Cuál fue su respuesta?

- Nos dejó claro que no había ninguna ley que exigiera esperar 24 horas y que daría instrucciones a los Mossos d'Esquadra para que no pusieran objeciones si alguien denunciaba una desaparición a las pocas horas. Nos invitó incluso a contactar con ella personalmente si nos volvíamos a encontrar con este problema. Creo que lo de esperar 24 horas es, coloquialmente, una fea costumbre, pero con buenas intenciones.

- ¿Los contactos con cargos políticos y policiales van dando frutos?

- Sí, pero lentamente. Recientemente hemos conseguido un acuerdo con la Guardia Urbana de Barcelona, por ejemplo, para que las primeras 24 horas tras la denuncia por desaparición dediquen un coche pa-



Manuel J. Lorente (izquierda) junto a Juan Bergua, secretario de Inter-SOS

trulla a buscar a la persona, con los familiares acompañando a los agentes en el vehículo. Estas cosas van ayudando, pero aun así creo que el Gobierno no invierte lo suficiente. Tenemos buenos policías, pero con pocos medios.

«En TV3 nos dijeron que hablar de desaparecidos en Cataluña creaba alarma social»

- ¿El traspaso de competencias a los Mossos d'Esquadra mejorará en algo la situación?

- Al contrario. Las familias ponen la denuncia ante la Policía Nacional y, cuando los mossos cojan las competencias, sólo tramitarán las denuncias interpuestas ante la policía autonómica, no seguirán las de los otros cuerpos. En Barcelona capital ya está ocurriendo esto. En teoría, se iban a compartir los registros de las denuncias, pero en la práctica, los cuerpos policiales

son reticentes a compartir sus bases de datos, y esto nos lo confirmó un alto cargo de la unidad de inteligencia de la policía en Madrid. Los mossos tienen su propia base y no quieren que se acceda desde la Policía Nacional. Le explico el caso de un chico que desapareció en Cazorra, en Cádiz. Resulta que vino a Barcelona a trabajar de camarero, fue denunciado una noche por escándalo público y la denuncia llegó a su casa días después. Así se enteraron sus hermanas de dónde estaba, porque la Guardia Urbana no fue capaz de ver que estaba denunciado por desaparición en el momento de tramitar la denuncia. Y eso que, en teoría, las bases de datos policiales tienen un sistema de alerta que avisa al agente que introduce el informe en caso de que el detenido esté denunciado por desaparición.

- En los medios de comunicación ya no se habla tanto de los desaparecidos. ¿Es que hay menos o han cambiado los medios su actitud?

- Lo segundo. En las reuniones que hemos mantenido con personalidades políticas hemos hecho hincapié en que falta un programa sobre desaparecidos en las televisiones. En su día, el programa de Paco Lobatón fue de gran ayuda, pero ya no hay espacios así. Con todo, TVE se porta bastante mejor al respecto que TV3, por ejemplo. En TV3 nos han dicho varias veces que no quieren hablar de desaparecidos porque dicen que se crea alarma social y se perjudica la imagen de Cataluña. Ahora, la situación puede mejorar algo, porque hablamos con Ernest Benach [presidente del Parlament de Catalunya] y medió para que interviniéramos hace poco en Els matins, con Josep Cuní, quien por cierto nos dijo que, a partir de septiembre, habría un recordatorio mensual en TV3 dedicado a las personas desaparecidas.

- ¿Hay algún perfil de persona que, cuando desaparece, es especialmente difícil de localizar?

- Cada caso es un mundo, pero, por ejemplo, los enfermos de alzheimer son complicados porque cuando se ven perdidos reaccionan con ataques de pánico y deciden esconderse. Puede que fuera lo que le pasó a mi suegro, que tardaron seis años en encontrarlo. ■



**MARMOLÉS
CUTILLAS**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)



GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, n° 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA



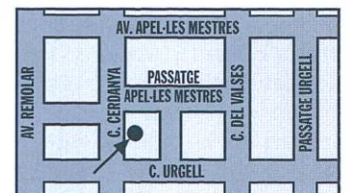
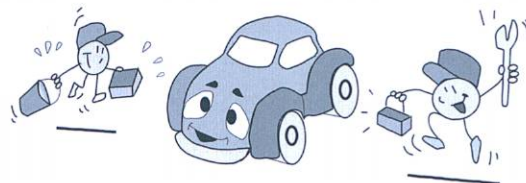
CITROËN



C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge



Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •



Telefons
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscd@telefonica.net

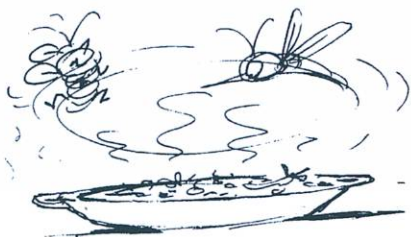
SEUPRAT



Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net





Es junio. Tiempo de paellas y moscas y mosquitos que revolotean alrededor de las mismas. Destacables dos (paellas, no moscas): la de ICV y la del PSC. Pura exhibición de militancia. Al fin y al cabo, estamos en el año previo a la pre-pre-pre campaña para las municipales de 2007.

La paella socialista coincidió con la Festa de la Bicicleta. José Luis Olivera estaba invitado, como concejal de Deportes que es, al discurso final de la fiesta de las dos ruedas. Su ascenso al escenario fue tremendo. Olivera aprovechó su minuto de gloria para lucir una rojísima camiseta de su partido, el PSC, en la que se leía "Ha llegado el momento del cambio". A su lado, el alcalde que no cambia, Tejedor. Pensábamos que el PSC no estaba tan necesitado como para tener que aprovechar actos públicos - no de partido- para hacerse autopropaganda. Que lo haga Santiago Segura con "Torrente" es una cosa, pero Olivera...

Tejedor tornarà a ser candidat a alcalde l'any que ve, però l'ordre de la llista d'ICV encara és secret de sumari. Hi ha traveses per veure si algú de la part alta cau l'any que ve. Ja se sap, és com a la construcció, com més alts són els blocs, més perillosa pot ser la caiguda.

Aquí no guanyem per ensurts. Ara ve Iberia i diu que no volarà des del nostre aeroport perquè no és rentable. Companyies no tindrem, però això sí, és im-

portant que tinguem quatre pistes. Com totes les línies aèries facin el mateix, al final Aena haurà de llogar les pistes per fer competicions de jocs escolars.

Aunque no queramos tenemos que citarle. Nos referimos al concejal Alegre. El otro día, sin ir más lejos, dio una conferencia magistral sobre el Prat Nord en el transcurso de una cena coloquio organizada por la Asociación de Empresarios y Comerciantes locales con la colaboración del Club Rotary El Prat. En un momento dado, refiriéndose al proyecto urbanístico más controvertido de los



últimos años, dijo que para evitar que el puerto, el aeropuerto y la influencia barcelonesa acabaran con nuestra identidad como municipio y nos engulleran, teníamos que tener una musculatura fuerte, crecer. ¡Menos mal! ¡Que suerte tenemos de que el puerto y el aeropuerto no nos hayan afectado lo más mínimo hasta ahora!

Al president de la nostrada companyia Vueling, Josep Miquel Abad, li va mancar temps per dir que ells agafarien totes les rutes que no volgués Iberia. Ai, com es nota, quan hi ha diners a la bossa. Vueling ja s'ho esperava, això. En dos anys han ocupat quatre plantes amb un total de set oficines d'un edifici del Mas Blau. La inversió anava sobre segur. El senyor Lara Bosch, màxim accio-

nista de Vueling, deu portar un mes amb les mans vermelles de tant fregar-se-les. Mantenim la profecia: la terminal que es construeixi amb la quarta pista portarà el logotip d'aquesta nostrada companyia.

Según nos comentan fuentes generalmente bien informadas, la presencia de concejales de ICV en la entrega de premios en una fiesta de la Asociación de Jubilados de Jardins de la Pau ha creado una crisis profunda en dicha entidad. Al parecer los representantes de ICV, que no habían sido invitados formalmente, se presentaron en el acto inopinadamente para hacer los honores a los ganadores de los diversos concursos y, de paso, aparecer en la foto a la que sólo estaban invitados los concejales socialistas, que son los que habían hecho el gesto. Cuando se acercan las elecciones los ataques de cuernos suelen ser frecuentes. ¡Esto no ha hecho más que empezar!

En estos días ya nos ha contado un pajarito quién será el invitado estrella de la próxima Festa Major. Alguien al que precisamente le pusieron el mote por la forma de subirse a los andamios: El Koa-la. Sí, el de "Opá, voy a hacé un corrà" traerá su rock rústico. Se podría ir currando una versión de su éxito. Algo así como "Opá, yo me cargo el Prá / cortando pinoh / pá loh avioncilloh..."



LA TIRA



S'ha de continuar

Novament i erròniament el senyor Rajoy s'ha deixat aconsellar per l'ala més casposa del seu partit (Acebes, Zaplana i cia.) per prendre la decisió de trencar tota relació amb el govern Zapatero. I, aquesta vegada, de manera definitiva. Si durant dos anys els catalans hem hagut de suportar insults i mentides per part dels populars quan a la tramitació i aprovació de l'Estatut de Catalunya, ara es volen aprofitar de les víctimes del terrorisme per encetar una altra creuada contra el Govern de ZP.

Em produeix nàusees comprovar, que per aconseguir un grapat de vots i així desgastar al seu rival polític es pugui utilitzar els morts. Rajoy ha decidit trencar relacions al president Zapatero en el precís moment que el govern socialista intenta construir ponts de pau amb la banda terrorista per acabar d'una vegada per totes amb 38 anys de sang innocent a Espanya. I, per fer-ho Mariano Rajoy utilitza a la Cambra dels diputats com escenari per escenificar el seu bombardeig indiscriminat contra qualsevol iniciativa que intenti posar punt i final al mal anomenat conflicte basc. Frases com: "traïció a les víctimes" "entrega de l'Estat de dret a una banda terrorista", "Estatut de Catalunya, igual a ETA"... són alguns dels desafortunats arguments dels conservadors per intentar que el procés fracassi.

El PP s'equivoca i, s'empara en falsedats per aconseguir els seus macabres objectius que no són altres que el de tornar als escons blaus del Congrés. Comprens la ràbia dels familiars que han perdut algun ser estimat, comparteixo el fàstic que em produeix ETA i tot aquells qui l'envolten però, no comparteixo que una formació política com el PP se n'aprofiti dels seus sentiments i intenti fer avortar una noble iniciativa a favor de la pau.

Com he dit abans, va ser al Congrés del Diputats on Rajoy va escenificar la seva ruptura amb tots aquells que volem la pau i, curiosament, és justament en aquest hemicycle on, en el seu dia, el seu antecessor en el càrrec, José María Aznar no va tenir la decència d'anar a explicar a la resta dels partits que havia tingut reunions secretes amb Batasuna i amb ETA per fer el que ara tant critiquen. Tothom va callar i va deixar que el govern d'Aznar intentés treballar discretament en aquelles les possibilitats d'aconseguir d'un alto el foc.

Rajoy anteposa els seus interessos miserables davant de la resta dels partits polítics que l'única cosa que volen és enterrar d'una vegada per totes a ETA.

Davant l'oposició grotesca i interessada dels conservadors del PP, només ens cal una via: continuar... continuar... i continuar...

No ens podem permetre el luxe de perdre aquesta oportunitat i conseqüentment estar condemnats a tornar a les pistoles, al cotxe bomba, a la por, a l'extorsió...

MÀXIM PUJADÉ

¿Sanidad o juzgado?

Hace casi un año que, por la puerta del nº 19 de la C/ Urgell, en el local de la antigua Peña del Real Madrid, está saliendo a la calzada un flujo de aguas residuales de la finca con una variedad de olores no recomendables para perfumar el ambiente. Una parte de este escape residual está siendo pisoteado y llevado a casa, a través del calzado, por cientos de personas que a diario se ven obligadas a pasar por esa acera infectada, a menos que quieran correr el riesgo de salirse a la calzada o aventurarse a un resbalón al intentar evitar el contacto.

Peguntados los vecinos de la finca sobre la causa de este problema, éstos aseguran que todos los organismos con competencias sobre el mismo han sido ampliamente informados e incluso que el tema ha llegado a los juzgados, donde se espera que dictaminen quien o quienes deberán poner fin a este continuo y nocivo escape a la vía pública.

Puesto que este escape vulnera, indudablemente, todos los principios básicos de higiene medioambiental, quiero sumarme desde estas líneas a las protestas de los afectados para pedir a quienes corresponda que pongan fin de una vez a este problema. Así evitaremos que se cumpla aquel famoso refrán que dice: "Entre todos la mataron y ella sola se murió".

José Martínez Calvo

Visites guiades

Des de el passat dia 17 es pot visitar –ens diu l'alcalde en un fulletó que ha distribuït l'ajuntament per totes les cases d'El Prat– el que queda de la pineda de can Camins. Seran, això sí, visites guiades per tal de preservar la vegetació i fauna de la zona.

Tindrem que anar acompanyats per uns guies que ens explicaran les varietats de les espècies que allà hi viuen i ens assessorarà sobre el que podem i no podem fer. No sigui que la nostra malsana curiositat malmeti la frondosa vegetació.

El que no ens diran aquest guies es que en aquest mateix lloc hi havien, només dos anys enrere, 45000 pins més dels que hi han ara i que van ser tallats per construir la tercera pista de l'aeroport, que funciona a mitges i amb la protesta permanent dels veïns de Gavà Mar, que fa sentir la seva veu indignada cada dos per tres. Acabaran tan-

cant-la per fer-ne una de nova sobre la platja. Ja ho veureu!

Quan podrem tornar a caminar tranquil·lament per el marge del nou riu per anar fins a la platja? ¿Quan podrem anar per aquest indret sense que ens surti al pas "una guarda de no se què" per fen-nos marxar?. ¿No ha visto el letreiro?, *ens va encastar a un grup d'amics que no fèiem altra cosa que passejar, sense molestar a ningú ni fer malbé res.*

¿També serà guiada la ruta fins la desembocadura?

Estem perdent –de fet hem perdut ja– entranyables espais naturals dels que gaudíem normalment sense problemes, a canvi de fer visites als que s'han creat o reformat, agafadets de la mà o a una corda, de la mateixa manera que porten als infants al parc zoològic a veure els micos.

¿Ha valgut la pena?

A.Armengol B.

Aeropuerto: ni relojes ni termómetros

Hace unos meses ya apareció una carta en esta sección donde se hacía referencia a que en El Prat no hay ni un solo termómetro en la vía pública, cuando con toda seguridad no faltarían empresas y firmas comerciales que pagarían sobradamente las banderolas, que podrían situarse en puntos estratégicos de la población, señalando la hora y la temperatura.

Pero aquí quiero hacer hincapié en que en el aeropuerto del Prat (con sus pistas –las de ahora y las del futuro–, con la generación de riqueza por su actividad, con todos los problemas con Iberia y con el choque entre las administraciones por su control) ...tampoco hay ni termómetros ni relojes, y la única banderola al efecto que existe enfrente de la Terminal A, hace ya mucho tiempo que está inutilizada y nadie la repara.

Con toda certeza, más de una 'marca' comercial se ha dirigido a Aena para proponerle la colocación de relojes y termómetros tanto en la parte exterior, enfrente de cada una de las terminales, como en las dependencias interiores donde transitan los pasajeros.

¿A qué espera Aena? No solamente hará negocio con esas instalaciones sino que además –y muy importante– estará dando a los pasajeros y usuarios una información que para todos pero especialmente para el que viene del extranjero, resulta muy útil.

A.M.

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Carta del director
Festes per fer ciutat



En aquesta edició de Delta hi trobareu un reportatge gràfic de la Festa Major del carrer Ferran Puig. Una festa que va ser plena de nombroses activitats per espai de tota una setmana, amb un èxit de participació que penso va sorprendre als mateixos organitzadors. Participació que –sens dubte– avala el model i reconeix una feina ben feta.

Des de que El Prat s'ha anat configurant en barris i els seus ciutadans s'han organitzat amb associacions de veïns per tenir un sol interlocutor davant les administracions i institucions públiques, cada cop son més freqüents les festes sectorials que s'hi fan.

Hom diria que superada l'etapa reivindicativa per aconseguir serveis bàsics que mancaven a la nostra ciutat, els pratencs hem entès que no només hem de anar plegats a demanar millores que alcin la nostra qualitat de vida, cosa, per altra banda, que s'ha de fer sempre, però segurament també hem après que per ser més forts com a persones i com a col·lectiu és convenient i necessari reunir-se, trobar-se per xerrar, conviure uns dies amb el veïns del barri per saber, si més no, què pensem els uns i els altres. Aquestes activitats substituirien d'alguna manera a aquell "sortir a parar la fresca" que es feia totes les nits d'estiu quan encara érem un poble i la televisió, l'ordinador i l'internet no ens havien aïllat; no ens havien fet autistes, tan poc sociables, tan virtuals.

Si aquestes festes majors aconseguixen l'ajut econòmic necessari de l'administració local i que tots el veïns s'involucrin per organitzar-les, per fer-les seves, s'aportarà més sentit de pertinença i cohesió social al municipi. Es facilitarà la complicitat, la comunicació i contacte entre ciutadans que viuen en un mateix indret i que no es coneixen –només es troben i parlen quan tenen problemes comuns– i s'haurà aconseguit posar un gra de sorra més per tal de que El Prat sigui una comunitat viva, vital, emprenedora i no esdevingui una ciutat d'habitants anònims. Una ciutat dormitori.

Josep Maria Canalías
 Director de DELTA

Malas indicaciones para el tránsito

Sería hora ya de que alguien del área referida al control del tránsito y la vía pública o sencillamente, los agentes de la policía municipal, se dieran cuenta del gazapo de indicadores de dirección que hay en el vial por detrás de la fábrica de la Damm. Cuando te diriges al semáforo que da acceso a la Avda. Onze de Setembre en su tramo final para girar a la derecha hacia el Mas Blau o hacia la carretera que proviene del aeropuerto y va hacia Barcelona o Castelldefels o las rondas, existe un indicador con fondo

amarillo y letras negras con una flecha hacia la derecha y la rotulación: "El Prat"; si provienes en dirección contraria para entrar en el casco urbano y dirigirte al Sagnier, la indicación rotulada que existe (mismo fondo amarillo y letras negras) nos dice, con su flecha correspondiente: "Barcelona i Sant Boi B-22 i C-31".

Los dos indicadores están colocados justamente a la inversa. ¿Hasta cuándo? Porque hace ya unos cuantos meses que están.

M. Salvador

Amb l'aigua al coll

*Dones pobres
 i dones sense drets*

Segons el darrer informe de Càritas la pobresa té cara de dona. No és ben bé una novetat, perquè ja sabem que les dones velles eren l'expressió autèntica de la pobresa. La mitja novetat és que també les dones joves són la cara de la pobresa. Sobretot, les que tenen fills i/o filles i estan soles.

Les dones, doncs, constituïm l'esglaió més baix de la nostra societat. Però, si se'm permet, encara tenim drets, encara que tinguem moltes mancances. O sigui, que vivim en una societat que ens escanya, però no ofega.

Algú pensarà que sóc optimista, perquè els reportatges que ens han explicat la vida de les dones, grans i joves, que han d'anar a demanar els ajuts de Càritas ens mostren unes situacions força difícils.

Però vull contraposar aquestes vides difícils amb el que jo anomenaria vides impossibles de la majoria de les dones del Tercer Món, sobretot les que viuen en les societats musulmanes. Aquestes dones senzillament no tenen drets. I, la veritat, se me'n fum que els textos d'aquesta religió no diguin que les dones són de segona categoria, com ens recorden, de tant en tant, persones que tracten aquests temes des del coneixement i les càtedres universitàries. La veritat és les dones en aquestes societats –des d'Egipte als Emirats Àrabs– no tenen dret a fer res sense el vistiplau d'un home. En una paraula, no poden ni anar al mercat, sense la companyia d'un home. Perquè si fan una passejada sense la "protecció" masculina, malgrat sigui un xixarel·lo que no aixequi tres pams de terra, estan exposades a la vexació. Les dones no tenen espai públic en aquestes societats, només pertanyen a l'àmbit privat.

Es preguntaran d'on he tret aquestes afirmacions. Una, de la premsa de cada dia que ens proporciona informació abundant. Però, si en volen més i sense ànim exhaustiu, els recomano Somnis de l'harem de Fátima Mernissi, El llibreter de Kabul, d'Anne Seierstad, Deu mor a la vora del Nil, de Nawal El Saadawi. També Donna Leon, a Sense Brunetti, utilitza paraules amargues per explicar la seva experiència a l'Aràbia Saudí: com no la podien atacar com a les autòctones, li punxaven les rodes del cotxe i refusaven ajudar-la.

La veritat és que no em puc treure del cap aquestes històries que sé que segueixen vigents, com les noies de l'Iran que juguen a futbol sense espectadors, en patis amagats, amb els texans sota el "xador", el vel que les cobreix com una la mortalla. Per a qui juguen aquestes joves?

MANOLITA SANZ

Prat Nord, eixample o error?

Fer un eixample al nord del Prat actual, des de la traça del ferrocarril fins la ronda de dalt, el límit amb la zona agrícola de la Ribera, és lògic com a desenvolupament de ciutat, atenent que les fàbriques històriques del Prat han tancat portes i que granvia amunt els terrenys estan qualificats, des del 1976, a la espera d'un centre direccional que a data d'avui ja no toca.

És, sens dubte, l'oportunitat històrica de trencar l'aïllament de les vies del tren, tot i que al final no hem pogut fer passar RENFE i AVE sota el riu, que si l'equip de govern d'IC hagués estat més resolutiu hauríem aconseguit entre tots.

Cal tenir en compte que el nord de l'actual nucli urbà coincideix amb el nucli històric del Prat, església, carrer Major, fondo d'en Peixo, i amb el final dels carrers del pla de reforma i eixample del 1916, Manel Bertrand, Joan Maragall, etc., que ja es van deixar enfocats, ara fa 90 anys per travessar algun dia cap al nord.

Eixample vol dir ciutat nova enllaçant amb la ciutat antiga, no destruir les traces de la ciutat vella, sinó emfatitzant-les i aprofitant-les per fer l'inici dels carrers de la nova ciutat, renovant el teixit antic amb operacions de millora de la edificació i ampliació del volum edificable, allà on toqui, però sense fer desaparèixer les alineacions històriques.

No és lògic destruir el carrer Major, el més antic del Prat, precisament en una operació d'eixample, seria com si en Cerdà s'hagués carregat el carrer Major de Gràcia quan va fer l'eixample de BCN, en lloc de perllongar-lo amb el nou passeig de Gràcia fins a la porta de la muralla de la ciutat vella de Barcelona.

No és lògic fer una pendent de quasi el 4% a partir

de l'actual pas a nivell, que ens portarà a una alçada de 8 metres sobre l'actual paviment de l'autovia, i després provocar una contrapendent cap a la zona de l'actual carrefour, que tradicionalment ha estat una zona inundable, enlloc de fer una pendent continua i suau des de la ronda de dalt fins al carrer Major, fent un soterrament de l'autovia de Castelldefels, que és possible fer sense afectar l'aquífer superficial, tot i que no és la solució

més barata, però el Prat és mereix la bona solució encara que sigui més costosa.

Finalment és molt important saber com quedaran els nous espais urbans, com la gran plaça que és crearà darrera l'església i que hauria d'enllaçar amb el nou passeig del ferrocarril fins el riu, espais que s'han de preveure amb terra suficient per posar-hi arbres i zones verdes, no només formigó i places dures, i com serà la tipologia dels nous habitatges al nord, amb zones comunitàries privades o amb zones

públiques insegures i que condicionen la qualitat de vida.

Quina solució es doni als habitatges dels carrers Urgoiti i Ponsich, com s'ha de resoldre la zona del voltant del col·legi de la Seda, etc. Són operacions de detall que s'han d'abordar amb la sensibilitat de la història i el futur ben combinades, i que determinaran no només com serà el nou Prat sinó com s'hi viurà, doncs l'urbanisme no és una qüestió de disseny segons la moda, sinó un projecte de vida a llarg termini, que determina l'èxit o fracàs dels paràmetres socials i econòmics de la nostra ciutat.

El Prat Nord, eixample o error?, aquesta es la qüestió.

FELIP-NERI GORDI

Portaveu de CiU a l'Ajuntament del Prat

És molt important saber com quedaran els nous espais urbans, com la gran plaça que és crearà darrera l'església i que hauria d'enllaçar amb el nou passeig del ferrocarril fins el riu

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

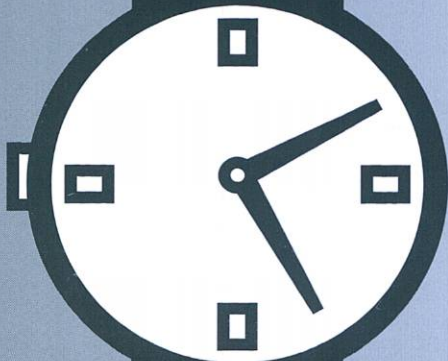
Dilluns i dimecres
15:00 a 18:00

Dimarts
9:00 a 14:00

Ens pots trobar a

Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es



CiU planteja reserves al dibuix urbanístic del futur Prat Nord

Es debatia al ple el conveni de planejament i gestió relatiu al sector La Seda

NEUS MACÍAS / "Eixample o suburbi?" Un dubte que va posar sobre la taula el portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, en la sessió plenària del 7 de juny, en què s'havia d'aprovar la proposta del conveni urbanístic que regularà exclusivament el sector La Seda, i on encara no es contemplen altres zones d'El Prat Nord, com la part de La Papelera o l'espai que queda més enllà de l'autovia, on s'ubica el Carrefour.



La zona afectada, uns mesos enrere.

Gordi es va mostrar en desacord amb la forma en què es superarà aquesta carretera, amb la construcció d'un pendent "excessiu i forçat" que no "entendem". "Quins beneficis té?", va qüestionar el convergent, que va recordar que aquest desnivell provocarà un "contrapendent" en un municipi amb històrics problemes d'inundacions. "Seria possible un semi-soterrament", va assegurar, i va afegir que els arguments ecològics - "menors emissions de CO₂" - amb què l'equip de govern ha justificat la superació de l'autovia "no han convingut ningú".

L'actual traçat de la ciutat

El convergent també va criticar el dibuix de la nova zona, on apareix un edifici triangular "que entra en una escala geomètrica estranya, i recorda el del Fòrum". Aquesta construcció "hipoteca la consolidació de l'entorn de la parròquia" de Sant Pere i Sant Pau que, segons Gordi, "ha de convertir-se en un edifici amb quatre façanes", i no una, com a l'actualitat. El portaveu de CiU es va mostrar preocupat per com es mantindrà l'actual traçat de la ciutat, "s'han de saber enllaçar els dos nuclis, l'actual i el futur", i va qüestionar què passarà "amb l'esquena del conjunt parroquial, de l'escola de La Seda, sobre la llosa del carrer Ferrocarril o com es mantindran els eixos comer-

cial: les alineacions actuals dels carrers no haurien de desaparèixer".

En aquest sector de La Seda s'ha fixat un 30% de construcció d'habitatge de protecció oficial - la mínima que marca la llei - una dada que satisfà al convergent, tot i que no està d'acord amb el 50% que es proposarà en la part Nord, actual seu del Carrefour, i que també viurà una important transformació. "Es barrejarà habitatge públic amb privat, i el públic tindrà més pes, perquè els pisos, per llei, han de ser més petits i la presència serà major". Gordi també va criticar que, segons els dibuixos amb què es treballa, les illes de cases siguin obertes al mig i d'ús públic. "Qui vigilarà aquests espais?", va qüestionar, alhora que advertia que la tipologia dels pisos que es construeix a una ciutat decanta molta gent a marxar d'ella, en referència a les dades del padró que es van aprovar el mes passat. El convergent va mostrar-se preocupat per la "lentitud" de tot el procés.

Una lentitud que va reconèixer el Tinent d'Alcalde d'Urbanisme, Sergi Alegre, però que va justificar "perquè tota la ciutat s'hi juga molt. Hem de pensar que parlem d'un espai de 200 Ha".

Creixement "equilibrat i autosuficient"

Alegre va explicar que l'equip de govern pretén que el desen-

volupament d'El Prat Nord sigui "autosuficient i equilibrat" i que no depengui de fons europeus o de qui governi a la Generalitat. "No volem que trenqui el pressupost de l'ajuntament". El nou barri de la ciutat tindrà, segons va dir Alegre, entre un 75 i un 80% d'habitatges, i la resta serà per a comerç i sector terciari. La proposta d'eixample que presenta

el consistori suposarà, segons l'ecosocialista, una "oportunitat històrica" de resoldre el mal enllaç viari que presenta la Plaça de la Vila, que ha de suportar un excessiu trànsit d'autobusos i cotxes. La solució que planteja Alegre és obrir un nou carrer que giri a la dreta en arribar a la Plaça d'Espanya des de la Rambla. El regidor d'Urbanisme va assegurar que el planejament urbanístic de la zona s'està estudiant comptant amb els veïns, i que fins i tot s'havia creat una comissió a l'església de Sant Pere i Sant Pau per plantejar solucions.

Respecte a la superació de l'autovia de Castelldefels amb el pendent previst, Alegre va explicar que "respecta" que CiU no hi estigui d'acord, però que, de les tres possibilitats que es van estudiar, era "la més barata, la més ràpida i la que menys risc ecològic tenia". L'edifici triangular que preocupava Gordi és només "un esbós", va dir l'ecosocialista, que va avançar que encara no se sap quina forma tindrà "i s'han d'estudiar els seus usos".

Alegre va explicar que un total del 50% de l'operació urbanística serà per a fer habitatge de protecció oficial - "un 30% a aquesta zona de La Seda" - i va recordar al convergent que "poca demagògia podria fer" demanant a aquest sector "cases unifamiliars", ja que es tracta d'un model de vida que no es planteja l'ajuntament d'El Prat. ■

CiU defensa el Canal de la Dreta

Convergència i Unió va demanar al ple del 7 de juny la catalogació i preservació del Canal de la dreta del riu Llobregat "pel seu alt valor paisatgístic i històric" i per tal de complir la nova Llei del Paisatge de la Generalitat. La traça del canal, amb dues fileres d'arbres, només es conserva entre l'Avinguda Onze de Setembre - a l'alçada de la Barceloneta - i el cementiri nou, i té una longitud de 1.150 metres.

El Canal de la Dreta del Llobregat va ser construït l'any 1859 per Eusebi Soler, i fou una de les primeres infraestructures d'El Prat, i un dels principals factors de creixement econòmic per a l'agricultura del Delta. També va contribuir, junt amb el terraplè comunal de defensa, edificat ara fa 400 anys i amb l'anomenada Carretera Fonda a sanejar els terrenys, estancats fins aleshores. El canal va suposar el pas de l'agricultura de secà al regadiu, convertint la plana deltaica en una zona verda.

Possibles residus tòxics

AENA està reformant una zona amb possible risc per la presència de residus tòxics, segons va alertar el portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, al ple del 7 de juny. El solar es situa al camí de la platja, entre el camí de València i la carretera de la Bunyola, i la gestora aeroportuària està plantant "tamarius" a un espai "que vol cobrir d'aigua i on es planegen uns jardins babilònics", va ironitzar Gordi. La presència de residus tòxics en aquest solar s'explica per una antiga fàbrica que hi havia al costat del riu, segons va assegurar el convergent.

Lluís Tejedor tornarà a optar a l'alcaldia d'El Prat

NEUS MACÍAS / Lluís Tejedor tornarà a ser el candidat d'Iniciativa per Catalunya Verds a l'alcaldia per a les eleccions municipals, que es celebraran l'any 2007. Tejedor, actual alcalde d'El Prat, va ser escollit per unanimitat de tots els participants al procés de primàries que ICV va desenvolupar a finals del mes de maig a la ciutat.

El líder ecosocialista va ser l'únic candidat que es va postular a les eleccions primàries que la seva formació política va organitzar, un procés de caire obligatori, segons es recull a les bases d'ICV. Durant uns dies, tots els militants van poder dipositar la seva papereta a l'urna instal·lada a la seu del partit, a la plaça de Catalunya d'El Prat. El recompte va desvetllar que la candidatura de Tejedor havia estat recolzada amb unanimitat pels votants.

Segons han assegurat des d'ICV, Tejedor "és la persona que millor representa els valors d'honestedat i eficàcia en la gestió municipal, tal i com ho ve demostrant al capdavant de l'alcaldia d'El Prat". Els seus militants consideren que Tejedor "és garantia d'independència política a l'hora de gestionar i prendre decisions en relació a les actuacions territorials en un municipi tan complex com El Prat". La gestió de Lluís Tejedor al capdavant de l'alcaldia del municipi garanteix, en paraules de la formació política, l'autonomia d'El Prat "davant d'altres administracions i institu-



cions polítiques, econòmiques i socials amb possibles propòsits no sempre compatibles amb les prioritats de la ciutadania d'El Prat".

El president d'ICV, Rafael Duarte, ha assegurat que Tejedor "és el millor alcalde i el millor candidat", i ha manifestat que la intenció dels ecosocialistes és que "continui el projecte d'avenç i millora de la ciutat".

Aquesta serà la setena vegada que Lluís Tejedor es presenti com a *alcalda-ble* al consistori pratenc. A les primeres eleccions democràtiques va ser regidor del PSUC, i més tard va ocupar l'alcaldia l'any 1982, després de la mort en un tràgic accident de trànsit de l'alcalde Antonio Martín. Tejedor va néixer a Cifuentes (Guadalajara) l'any 1952, està casat i té un fill. ■

Joan Camps repetirà al primer lloc de la llista d'ERC

N. M. / Joan Camps es tornarà a presentar a les eleccions municipals de 2007 com a cap de llista d'Esquerra Republicana de Catalunya, segons es va decidir a l'Assemblea de la secció local d'ERC, que es va celebrar el passat 12 de juny. Camps va ser elegit per un 92% dels militants, i un 8% hi va votar en blanc. La de Joan Camps va ser l'única candidatura presentada, i va ser ratificada per la militància per una aplastant majoria. En el seu discurs davant els afiliats, Camps va ser referència a la "pèrdua de personalitat de la política local viscuda els darrers anys en diversos àmbits" de la vida pública pratenca. També va començar a marcar les línies de treball del partit en els propers mesos.

A l'Assemblea es va constituir la Mesa Electoral que s'encarregarà d'elaborar la llista municipal d'ERC, i en els propers mesos és previst que es voti una nova executiva local.

Joan Camps ja ha estat alcaldable per ERC en diverses conteses electorals. Als darrers comicis, l'any 2003, el va substituir Olga Garro com a cap de llista del partit republicà. Cap dels dos no ha aconseguit portar ERC al consistori pratenc, tot i que s'han quedat a molt pocs vots de tenir representació a l'ajuntament. ■

La contracrònica

Aleph

d'urbanisme fa anys.

Alegre: Has barrejat visions d'avió amb visions de cargol.

El surrealisme (visions d'avió i visions de cargol) és una superació del realisme, una millor i més precisa definició de l'experiència vital a través de la creativitat artística.

Gordi: Farem un eixample o un suburbi?

Alegre: Farem un eixample. Però Felip, no pot haver-hi cases unifamiliars [al Prat Nord].

El realisme és el fre dels somnis, la reproducció mecànica d'una representació de la realitat que és així però que no hauria de ser així.

Estatut. A partir d'ara, s'acaba el teatre: tot el que es digui serà postestatutari, i l'única anàlisi textual que es podrà fer no serà literària, sinó que s'haurà de centrar en el

comentari de text de la reforma de l'Estatut, de l'Estatut que encara no té nom, però que és l'Estatut de les persones, de l'eutanàsia, de la lluita contra el PP, de les retallades, de l'ecologisme, dels drets socials, de l'avortament, dels nacionalistes, de l'establishment, de les minories, de l'intervencionisme, de l'acord i del des- acord.

El nou Estatut és un fenomen típicament postmodern, líquid, esfèric, contradictori, ondulat. A partir del juny, sigui quin sigui el resultat del referèndum, les manifestacions a una seu parlamentària, a una cambra de representació popular, a una sessió plenària d'un Ajuntament, seran postteatre, postdialogals, més enllà d'una lògica purament dialèctica. Postestatutàries. Qui no entengui això estarà fora de joc. L'Estatut ho conté tot i és innocu; està ple de continguts i la seva estricta aprovació no implica res si no es desenvolupa a posteriori. Tot i res. Estatut: l'Aleph de Catalunya.

AGUS MORALES

Homes i dones. Badalls, algun somriure i ulls vermells. Mentre el portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, i el regidor de Medi Ambient, Sergi Alegre, intercanviaven llargues intervencions, els polítics de la Casa de la Vila no s'estaven de mostrar el seu excessiu avorriment. Neri i Alegre s'hi van estar una hora de rellotge en el saludable ús de la paraula democràtica, i van debatre un dels reptes més importants que ha d'afrontar la nostra ciutat -el Prat Nord-, que no va apassionar als nostres representants a l'Ajuntament. Feien ganyotes.

(Pausa. No va assistir al ple el portaveu del PP, Antonio Gallego, qui al matí fou l'amfitrió del secretari general del PP, Àngel Acebes, en la seva visita a la nostra ciutat. Ens hem de felicitar de què no hi hagués cap mena d'incident amb la visita del dirigent popular a El Prat, ja que en el moment d'escriure aquestes línies els populars ja han sofert intents de boicot a L'Hospitalet i a Granollers.)

Gordi: El Prat està mancat

La campanya de l'Estatut trenca les ja escasses relacions entre PP i PSC locals

N. MACÍAS / Les relacions entre el PP i el PSC local passen pels moments més baixos des de l'inici de la legislatura. El passat 30 de maig el president del Partit Popular d'El Prat, Miguel Ángel Ochoa, anunciava en nota de premsa que trencava relacions polítiques amb el Partit dels Socialistes de Catalunya al municipi mentre aquests "no condemnessin i retiresin" la campanya de l'Estatut de Catalunya, en què els socialistes utilitzaven el lema El PP utilitzarà el teu NO contra Catalunya.

Segons el comunicat, el grup popular considerava "intel·lectualment patètic que els socialistes hagin de defensar el projecte de reforma estatutària atacant el PP", i titllaven la campanya de "bruta, infame i antidemocràtica", a més d'assegurar que el PSC no té "escrúpols polítics" i que l'eslògan "sobrepassa els límits de la decència polític i incentiva l'estigmatització de centenars de milers de votants del PP".

Ochoa explicava que, mentre els populars no condemnessin ni retiresin la campanya, el PP local votaria en contra a qualsevol proposta impulsada des del PSC als plens municipals. A més, assegurava que els socialistes han demanat col·laboració dels populars per fer fora de l'alcaldia a Lluís Tejedor. "No donarem el suport polític que ens han sol·licitat en reiterades ocasions per derrocar l'actual alcalde, d'El Prat".

Pacte per desbançar Lluís Tejedor

En declaracions a El Prat Ràdio, el portaveu del

PSC i primer secretari de l'organització local, José García, "lamentava" aquest comunicat i assegurava que no condemnarien l'eslògan de l'Estatut. També es referia a les declaracions de Acebes i Zaplana, líders del PP estatal, en què "relacionaven la redacció de l'Estatut amb l'emparament de la banda terrorista ETA". García condemnava que els populars "utilitzin el projecte de reforma autonòmica per erosionar el govern del PSOE". El líder del PSC local demanava, alhora, que els populars d'El Prat condemnessin aquests comentaris.

García també lamentava "el tarannà" dels líders pratencs del PP, "que ja avancen que, diguem el que diguem als plens, hi votaran en contra, encara que creguin que les propostes van en defensa dels ciutadans d'El Prat". El líder socialista local va negar que des de la seva formació s'hagi intentat derrocar Tejedor, i matisava que havien estat els populars els que s'havien ofert "per desbançar l'alcalde, ja que és la seva responsabilitat com a oposició", i vinculava la nota de premsa al malestar que regna al PP local "perquè des del PSC no s'ha facilitat als seus líders obtenir algun càrrec fora d'El Prat".

També en manifestacions a El Prat Ràdio, Miguel Ángel Ochoa explicava que les relacions amb el PSC local ja eren precàries des que el portaveu del PP a l'ajuntament, Antonio Gallego, havia demanat "la dimissió" de la regidora de Serveis Socials, Ana Fernández. "S'ho van prendre com una qüestió personal, i no ho era. Es tractava d'un assumpte exclusivament polític". ■

El PSC aprofita la paella per demanar el SI a l'Estatut

DELTA / Miquel Iceta, viceprimer secretari del PSC i portaveu d'aquest partit al Parlament de Catalunya, va ser el convidat de la paella que organitzen els socialistes d'El Prat cada any. Aquesta vegada, els discursos van derivar cap a la defensa del vot positiu al referèndum de l'Estatut. Iceta va assegurar que aquest document dóna "més competències i més recursos" al poble català, per tal de millorar la seva "qualitat de vida". Va demanar als presents que votessin SI i els va animar a fer-ho "també per Andalusia i la resta del pobles d'Espanya, per tal de progressar junts".

Iceta no va deixar passar l'oportunitat de referir-se a les negociacions del Govern amb ETA. "Zapatero vol tirar endavant el somni de molts, però des del PP no es posen al costat, es posen al davant i pretenen manipular el dolor de les víctimes del terrorisme".

També va dirigir-se al públic José García, primer secretari de l'agrupació local del PSC, que va centrar-se en la política municipal. García va assegurar que ICV "no ho fet malament, però han deixat passar algunes oportunitats". El socialista va aprofitar per referir-se a Lluís Tejedor, alcalde des de 1982. "És el moment de deixar pas a una altra generació política a El Prat". ■

La plana major d'ICV defensa l'Estatut

DELTA / "Un Estatut que reconeix i impulsa els governs locals". Aquesta és una "bona raó", entre d'altres, per votar SI a l'Estatut d'Autonomia, segons va argumentar Lluís Tejedor al decurs de la trobada comarcal que va celebrar Iniciativa per Catalunya Verds al Parc Nou, al voltant d'una paella popular. Un document que significarà "un salt endavant pel municipalisme", segons l'alcalde, que en aquesta ocasió va estar acompanyat de la plana major d'ICV. Joan Saura també va voler acompanyar l'agrupació local, i va assegurar que possiblement, el Baix Llobregat havia estat la comarca "que més aportacions

ha fet" a la redacció d'aquest Estatut. Va definir el Baix Llobregat com un territori amb un important pes del moviment obrer, i va criticar que el PP diu NO a l'Estatut perquè vol impedir "que els treballadors avancin".

A l'acte polític van estar presents altres dirigents ecosocialistes, com Lluís Moreno, coordinador comarcal d'ICV; David Cid, coordinador nacional de Joves d'Esquerra Verda; Dolors Camats, diputada d'ICV al Parlament; Jaume Bosch, diputat i senador d'ICV; Francesc Baltasar, recent Conseller de Medi Ambient de la Generalitat, a més d'Aurora Hueriga, secretària comarcal



Joan Saura, defensant el SI a l'Estatut.

de Comissions Obreres. Tots van fer una aferrissada defensa del document estatutari ja que, en les seves paraules, afavoreix la classe treballadora, reconeix el dret a

l'emancipació dels joves en matèria de treball i habitatge, parla de les dones i dóna instruments per combatre el masclisme i defensa el medi ambient. ■

Fruites i Verdures FONT DE SALUT

*La millor qualitat
al
millor preu!!*

II INMILLORABLE SERVEI II

¡Pasión por la fruta!



Fruites, verdures i fruits secs
Productes variis

Estem al seu servei a: C/ Ferran puig 67
Avda Montserrat 212
Avda Montserrat 48

Reparto a colectividades; y mayoristas.
93-262 63 54- pedidos @servifruit.com



CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

· **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia,
Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20
especialitats.

· **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia,
ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat



La Comunitat d'Usuaris del Llobregat segueix preocupada per la intrusió salina al riu

JAVIER MARTÍNEZ /

Mentre continuen les polèmiques obres de reompliment de l'antiga llera del Llobregat per establir-hi a sobre l'estació ferroviària del port de Barcelona, la Comunitat d'Usuaris d'Aigües del Llobregat (CUADL) segueix considerant que no hi ha prou informació sobre la intrusió d'aigua de mar als aqüífers més superficials. Josep Ferret, assessor tècnic de la CUADL creu que "la Comissió de Seguiment Ambiental va treballar força bé durant els anys previs a la inauguració del nou tram desviat [setembre de 2004], però a partir d'aquí els controls de salinització s'han reduït molt". El tècnic assenyalava que només es va fer un control l'any 2004 i un altre l'any 2005, mentre que en 2003 es van arribar a fer quatre. "Precissament a partir de 2004, que és quan es fa la connexió, és quan s'haurien de fer més anàlisis periòdiques de salinització", argumenta Ferret.

El tècnic de la CUADL explica que, amb la poca pluja caiguda els darrers anys, els aqüífers no es reomplen, i el seu ni-



José García, portaveu de Depana, durant una protesta el passat 23 d'abril

vell queda molt per sota del de l'aigua del far. Aquesta circumstància facilitaria l'intrusió salina, donat que el nivell de l'aigua subterrània no és prou alt com per suposar una barrera contra la força de l'aigua del mar.

El Ministeri de Medi Ambient va aprovar en 1998 una resolució que obligava a formular una declaració d'impacte ambiental (DIA) al voltant del desviament del riu. En la resolució s'establia la instal·lació de 31 punts d'anàlisi de les aigües, que s'afegirien als 44 ja existents fins el moment. Ferret considera que l'existència de

tants punts de control contrasta amb l'escasses dades que es fan públiques sobre nivells de salinització.

El posicionament de la CUADL respecte l'enterrament de l'antiga llera se situa en línia amb les denúncies formulades per ERC i Depana durant el passat mes d'abril. "El Tribunal Suprem va considerar que el projecte de desviament no s'ajustava a l'ordenament jurídic i el reompliment de la llera estava inclòs al projecte. Si no hi ha hagut una

nova resolució judicial, aquest reompliment és il·legal", afirma el tècnic.

Els ecologistes denunciaven que el reompliment de la llera s'estava fent en part amb terres i fangs contaminats i no descompactats. Ferret considera, però, que bona part dels fangs contaminats van ser netejats per les fortes riuades dels anys 1994, 1996 i 2000. "Després, ja va entrar en funcionament la línia de tractament de fangs de la depuradora, amb la qual cosa el nivell de contaminació ha estat més controlat", argumenta l'assessor de la CUADL. ■

Ricard Montalbán, cap de l'Oficina de Relacions Institucionals a la Conselleria d'Educació i Universitats

DELTA / El que ha estat des de l'octubre de l'any 2003 com a Director de Serveis de l'Ajuntament del Prat, s'ha incorporat des de primer de juny d'enguany a la conselleria d'educació i universitats com a cap de l'oficina de relacions institucionals.

Ricard Montalbán dirigeix primer l'àrea d'acció ciutadana (esports, cultura i promoció de la dona) i des del maig del 2005 l'àrea d'esports, serveis socials i salut pública. Provenia de l'Ajuntament de Viladecans, on s'hi va incorporar l'any 2000 com a director de serveis de l'àrea de serveis personals, i va finalitzar quan al octubre del 2003 vingué al Prat.

Ricard Montalbán és llicenciat en ciències de l'educació, ha estat responsable del Servei d'escola de pares i gerent de la FDMPC (Federació d'associacions de mares i pares d'alumnes de Catalunya) des del 1990 al 1997, i també assessor parlamentari en temes de política cultural i d'educació del grup mixt del Parlament de Catalunya (1993-1995). ■

Pocs arbres a la carretera de la platja

N. M. / El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va protestar per l'estat de la carretera de la platja, que en diferents trams presenta "arbres pelats". El convergent va assegurar que ni "AENA ni l'ajuntament no han complert, un any més, el seu compromís a la ciutat", i va recordar que el projecte de la nova carretera de la platja era una "compensació" per la gran pèrdua de terreny que les obres de l'aeroport havien suposat, i que AENA havia acordat fer un carril per cotxes, un per bicicletes i un passeig per a viants separats per dues fileres

d'arbres. Una primera filera havia d'aïllar cotxes de bicicletes, i una segona filera, bicicletes del passeig per a viants. Gordi va recordar que ja han passat "dos anys, i dues èpoques de plantació d'arbres: ara haurem d'esperar com a mínim un altre any (...) i veure quan posen els arbres i de quin mida els posen". També va criticar els "nivells d'il·luminació mínim" a certes zones, i va demanar aparcaments per a bicicletes a alguns punts de l'itinerari des d'El Prat a la platja.

El regidor d'Urbanisme i



Medi Ambient, Sergi Alegre, va assegurar que a la tardor/hivern es plantaran més arbres, i que també està previst fer algunes millores a la carretera, com

instal·lar lavabos o fer un mirador d'avions, "ja que la gent ens ho demana, perquè és una zona de la que els ciutadans gaudeixen molt". ■

Els empresaris busquen oportunitats de negoci a El Prat Nord

N. M. / El Rotary Club i l'ACIP (Agrupació de Comerciants i Industrials d'El Prat) van organitzar un sopar per donar a conèixer a la classe empresarial de la ciutat les possibles oportunitats de negoci que oferirà el projecte d'El Prat Nord, i quines repercussions tindrà aquest pla urbanístic per a l'economia de la ciutat. Les entitats van convidar Sergi Alegre, Tinent d'Alcalde d'Urbanisme, que va presentar aquesta proposta d'ordenació territorial com la "garantia" que les generacions més joves de pratencs podran "viure" a la ciutat, "ja que la taxa de reposició d'habitatge a El Prat és negativa" i l'eixample permetrà la construcció d'un total de 7.600 nous pisos. "Seran edificis plurifamiliars amb plantes baixes per a activitats comercials". Alegre va explicar que el Carrefour "s'haurà de moure de lloc", i va citar com a referent comercial L'Illa Diagonal, "on els treballadors de les empreses que es situen a la part de dalt són els principals compradors de les botigues d'aquesta gran superfície". El regidor ecosocialista va assegurar que al voltant de l'estació intermodal -que acollirà l'AVE i el metro- "es concentraran elements del sector terciari", i que a la nova zona d'El Prat Nord s'ubicaran naus industrials "que volem que siguin de lloc".

Els empresaris i comerciants que assistien a l'acte van poder interpellar el regidor. Entre les preguntes que van formular, estava la de si, al igual que els habitants d'El Prat tenen prioritat a l'hora d'accedir als habitatges de protecció oficial, les indústries i empreses locals tindran més facilitats per instal·lar-se a la zona. Alegre va assegurar que l'Ajuntament no disposa d'instruments legals, però que disposarà d'un marge del 10% d'aprofitament. Un altre dels aspectes que preocupava la classe empresarial era l'aprofitament energètic de l'Eixample Nord. Alegre va explicar que s'està treballant amb la Càtedra d'Energia de Saragossa per tenir una mínima despesa energètica que es pot aconseguir amb l'orientació dels blocs o les seves estructures.

Algú també va demanar la participació veïnal a l'hora de projectar aquesta zona, i va protestar per la marxa de les famílies que viuen a "zones consolidades" com el carrer Nicolas M. Urgoiti, Ponsich o el carrer Major. Una de les qüestions que més va preocupar els assistents al sopar va ser l'impacte que tindrà l'Eixample Nord per al comerç tradicional d'El Prat. ■

Polémica con la Asociación de Jubilados dels Jardins de la Pau

DELTA / El Teniente de Alcalde Cultura, Educación y Promoción Cívica, Antoni Rodés, ha suspendido cautelarmente el uso del despacho a la "Asociación de Jubilados y Pensionistas de Jardins de la Pau", que el ayuntamiento les tenía cedido en las instalaciones del Centro Cívico del mismo nombre. La suspensión de este derecho de uso se hace igualmente extensiva al tablón de anuncios, a cualquier otro medio de comunicación instalado en estas dependencias, así como la prohibición expresa de convocar y celebrar cualquier reunión en las mismas por parte de los miembros de la citada asociación de jubilados. El señor Rodés ha suspendido, también, "la prestación a esta entidad de cualquier otro servicio prestado" (sic). El señor Rodés comunicó esta resolución a los afectados el pasado 15 de junio, mediante una carta.

Esta singular resolución se produce dos días después de una reunión solicitada por el propio Rodés para tratar los problemas planteados por unos vocales de la Junta de dicha asociación que habían sido apartados de sus cargos, según refleja el acta de dicha reunión, fechada el 13 de junio. Reunión que no aportó solución alguna a la problemática creada, que al parecer está relacionada con el desarrollo del acto de entrega de los premios del 2006, celebrado unos días antes. La carta del teniente de alcalde termina solicitando a las diversas partes que superen la situación creada para derogar las medidas adoptadas. ■

Eugenia, la pequeña de la Casa de Alba, ha iniciado los trámites para solicitar la nulidad eclesiástica de su matrimonio con el popular torero Francisco Rivera, con el que está casada desde el 23 de octubre de 1998, esgrimiendo, según parece, incompatibilidad de caracteres e infidelidades reconocidas por el propio torero. Eugenia quiere -aunque no de un modo inmediato- casarse de nuevo "de blanco y por la Iglesia".

El sacramento del matrimonio, en efecto, tiende a convertirse en un juguete en manos de la gente popular que siempre busca razones para conseguir adaptarlo a sus personales intereses. La Iglesia, por otra parte, parece... y sólo digo parece, que le sigue el juego y le da la razón en la mayoría de los casos. Pero está claro que la Iglesia no puede considerar nulo un matrimonio válidamente realizado y consumado; en tal caso el matrimonio es absolutamente indisoluble.

Si Eugenia demanda la nulidad de su matrimonio tiene que probar que, a pesar de la presunción de validez en los siete años que han transcurrido, en su

Para ver se ha de mirar

De blanco y por la iglesia

caso no ha habido matrimonio desde el inicio, o sea, que su matrimonio con Fran no llegó ni a nacer. ¿Y como puede hacerlo si la pareja era inicialmente feliz, su boda -oficiada por una multitud de sacerdotes- fue considerada la boda del siglo, y al año dio a luz una hermosa niña?.

Obviamente, para declarar la nulidad del matrimonio deberá considerarse lo que ocurrió en el momento en que el sacerdote les dio su bendición y les dijo que han de permanecer unidos en lo bueno y en lo malo hasta que la muerte les separe. Es, por tanto, indiferente, lo que haya ocurrido después a lo largo de los meses y los años. Así, tanto Fran como Eugenia, deberán aportar pruebas de su incapacidad de entender lo que estaban haciendo en el momento de la celebración, o de que se casaron bajo coacción, o de que el evento religioso no fue celebrado

correctamente. Una sola de estas situaciones sería razón suficiente para proceder a la declaración de nulidad de su matrimonio.

Pero creo que es imposible, en el caso de Eugenia y Fran, que pueda presentarse alguna de estas causas que faciliten la nulidad. Y, por otra parte, las razones de Eugenia, que ha difundido a los cuatro vientos, no tienen nada que ver con estas causas: ni la incompatibilidad de caracteres ni las infidelidades modifican el acto inicial de su matrimonio.

Supongo que Fran y Eugenia, como buenos católicos que deben ser -ante tanta insistencia en casarse por la Iglesia-, saben que cuando la Iglesia declara la imposibilidad de reconocer el divorcio no obliga a la pareja a vivir juntos de por vida; los matrimonios con problemas insalvables tienen otras soluciones. Entre ellas está la separación matrimonial permaneciendo el vínculo que es sagrado. Pero no se puede pretender que la Iglesia rompa este vínculo por muy Grande de España que sea quien lo solicite.

TOMÁS ALLENDE

Encuentro de padres adoptivos de niñas chinas

N. M. / El pasado 11 de junio una cincuenta de personas se reunió en el restaurante Guijarro de El Prat para compartir una experiencia común: la de haber adoptado una niña china. El promotor de este encuentro fue Andrés Peña, un pratenense, padre de Laura *Ruchún* (como la primavera o el cielo azul), que en la Navidad del 2004 viajó hasta la localidad china de Hengyang para conocer a su hija, que entonces contaba con 17 meses. Otras ocho familias le acompañaban en este periplo, y la experiencia les unió tanto que desde entonces mantienen reuniones periódicas "para no perder los lazos que nos unen y recordar lo que vivi-

mos en esas semanas". Andrés quedó marcado por esos días, en los que vio el trato que se daba en los orfanatos a las niñas chinas. "Las ataban con trapos a las sillitas donde comían, y dejaban el lazo más suelto en los brazos, para que pudiesen coger las cucharas". Esas durísimas condiciones de vida han hecho que las niñas tengan "un instinto de supervivencia muy desarrollado: ésa es una de las características que hemos notado todos los padres que adoptamos allí a nuestras hijas. También son personitas muy independientes, con mucho carácter y las ideas muy claras". Andrés anima a todas las familias que se estén planteando

adoptar a que lo hagan. "Yo me ofrezco a ayudar en lo que sea. Ya he hablado con algunos matrimonios amigos que me han pedido consejo, ¡ojalá hubiese muchos que tomasen esta decisión!". Andrés asegura que es una experiencia "muy bonita, única, que nos hace más humanos", pero también "muy dura, por las condiciones inhumanas en la que viven algunos niños". Adoptar "es un cúmulo de emociones que merecen la pena: valoras más lo que tienes".

Andrés habló con Antonio Guijarro, propietario del restaurante, que se entusiasmó con la idea de organizar el encuentro y le prestó toda su colaboración. ■

Los exalumnos del Colegio de la Papelera celebran su encuentro anual

DELTA / El día 27 de mayo los exalumnos del colegio de La Papelera Española tuvieron su encuentro anual, celebrando el 53 aniversario desde la fundación de la asociación. La comida tuvo lugar en un restaurante de la localidad.

El presidente de la asociación José María Pugés dio la bienvenida a todos los presentes, motivándolos para que estos encuentros anuales no se pierdan, antes al contrario, potenciarlos para incrementar la participación, recordando nuestros tiempos de colegio; resaltó también la labor de la junta. Al finalizar, tuvo unas palabras de recuerdo para los que ya no están con nosotros. Tras la comida se procedió al sorteo de los típicos obsequios. A continuación, el veterano actor pratenense Armando Aguirre, actualmente triunfando en la

serie de TV3 "El cor de la ciutat", nos ofreció el monólogo "El cerdo", de Javier Otero, y anécdotas del Prat de los años cincuenta. Posteriormente, dio lectura a una poesía -que

transcribimos-dedicada a "Els nois de La Papelera".

Después de la actuación, los asistentes pudieron disfrutar del baile con música en directo ofrecida por el exalumno Gabriel.

"Els nois de La Papelera"

Hoy es un día muy especial pues hay una y mil razones para que puedan latir con gozo los acorazones.

Cada año en primavera lo celebramos aquí els nois de La Papelera alumnos de aquel maestro que fue don Jesús Ortí.

Y así un año y otro año como el vino de solera se juntan para hacer piña els nois de La Papelera.

A todos veo muy bien y os lo digo sin apaños acaso si algo nos sobra es un puñado de años.

Y permitidme que os diga de una forma muy sincera la admiración que yo siento pels nois de La Papelera.

Y un recuerdo a los ausentes a esta grata reunión pues siempre estarán presentes junto a nuestro corazón.

Armando Aguirre
El Prat, 27 de mayo de 2006

Sopar Homenatge a Josep Maria Tarrida i Vidal

L'Associació d'Exjugadors Amics del Bàsquet Pratenc ha organitzat un sopar en honor de Josep Maria Tarrida i Vidal, que a part de ser membre de la mateixa és exjugador i expresident del Club Bàsquet Prat. El sopar tindrà lloc al restaurant Casa Alcalà el proper dia 15 de setembre d'enguany, a les deu del vespre.

Les inscripcions -que es tancaran una vegada cobert l'aforament de la sala del restaurant-hauran de ser formalitzades abans del proper dia 31 d'agost a la secretaria de l'associació, telèfon 93 379 14 31 o bé 649 53 47 23, o també mitjançant qualsevol dels membres de la junta directiva de l'associació. L'import del ticket pel sopar és de 38 euros per persona.

Volíem ser un poble

Xicoia

El jove poeta recordava...

Era un generació que havia après a ballar sardanes en temps de la dictadura de Primo de Rivera. A la plaça de la vila el fill del capità general de Catalunya havia suspès una ballada perquè uns joves pratenens, plens de coratge, s'havien atrevit a portar un llaç al trau amb la senyera. L'audició quedava suspesa, però al vespre del mateix dia el ball de parelles obria la sessió amb una rotllana múltiple de germanor que ocupava tot el local.

El centre, no cal dir-ho, va ser clausurat. Però el costum d'una sardana d'una sola rotllana abans del ball modern (sobretot tangos i foxstrots) es va mantenir fins a la guerra civil.

Després -seguiu recordant el jove poeta-, el desastre... Punys i mans enlaire, els peus quiets, els segadors barrejats, els himnes també... Un desastre. ¿On era l'estampa real d'un poble que avança donant-se les mans? Qui era que avançava? I ho feia donant-se les mans? Segur que era així? Ben segur que no!

Respirà ben tranquil. Per un moment li va semblar... Però, no! Què sentia, allà lluny? Diria que... Al.lleluia, catalans! Era una tenora! Recordà la veu maragalliana:

*"Potser un temps al bell mig
/ s'apilaven
les garbes polsoses del blat
/ rossejant
i els suats segadors festejaven
la pròdiga Ceres saltant i ballant!"*

Xicoia (no pas per l'edat, sinó per anar-te arrugant de ballar sardanes): xicoia que personifiques la nostra dansa nacional, ai, xicoia, si volguessis ballar amb mi! Si volguessis ballar amb mi, xicoia... Però, mira... si ja et bellugues, xicoia, si et mous d'una mena de manera, que... sí, filla, com la Cinteta!

És això? És així? I és això i així, xicoia?

I jo que em creia que com la sardana no hi ha res més!

JAUME CODINA

El Carrer Major, el més antic del Prat (III)

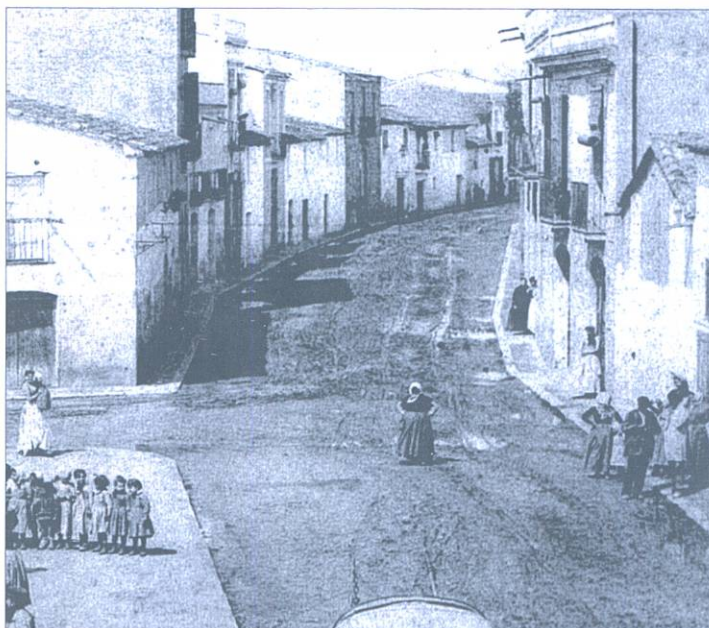
El carrer dels metges i mestres

Al llarg del darrer quart de segle XIX, continuen les substitucions de velles casetes de llogaters, per cases més modernes i més amplies. Al costat de la casa de Joan Deixens construïda, com hem dit, el 1875, l'any següent aixecà casa per la banda de la Plaça, el propietari Patrici Mèlich (28), la construcció de la qual va significar l'enderrocament d'altres dues cases d'en Barnola.

Aquesta darrera casa encara era una mica més gran que la d'en Joan Deixens i eren juntament amb la d'aquest, les millors del carrer, per la qual cosa no cal estranyar-se que foren llogades preferentment a metges i mestres de la població, com després veurem.

El dia 24 de juny de 1880, en Jaume Mora, sollicita permís per blanquejar i adornar la façana de les cases que té en el carrer Major (29). Caldria dir que totes les cases velles d'aquest carrer tenien en aquesta època les façanes emblanquinades.

Al 1879, es va procedir a les expropiacions per instal·lar-hi les vies del ferrocarril Barcelona-Vilanova que hauria de circular pel capdemunt del carrer (30). Posteriorment degut a la construcció del terraplè de la via del ferrocarril va ser necessari aixecar el nivell del carrer Major en aquest punt per adequar-l al de la via. Això va suposar també la



Vista del Carrer Major anterior a 1895.

instal·lació d'un pas a nivell i un servei de guardabarreres amb la corresponent caseta. A partir del 29 de desembre de 1881, els veïns van veure creuar el carrer els primers trens. (31).

El servei municipal de l'enllumenat públic s'establí el 1881, això no vol dir que abans no hi haguessin alguns fanals. L'Ajuntament va encarregar el citat servei el lampista Valentí Baiges Rebull, pel qual cobrava trimestralment, per aquest servei, la quantitat 172,5 ptes. segons es consigna en la comptabilitat municipal d'exercici 1881-1882. (32). El 16 de juny de

1892, l'ajuntament pratenc va adjudicar per primera vegada, el servei d'enllumenat públic mitjançant subasta pública, sent adjudicat el servei al mateix Valentí Baiges, que havia presentat la millor oferta. (33)

El 1895, residien al carrer Major 184 persones, les quals vivien en 43 habitatges (34).

Al desembre de 1900, habitaven a la part de baix del carrer Major, prop de la Plaça, els dos metges de la població, el Dr. Segimon Salgot i el Dr. Casto Sierra Fenollar. Igualment residien en aquesta part del carrer els mestres Dionisio Tejera Llinàs, i les mestres Carme Sierra Fenollar, germana del citat metge i Maria Forgas Fernández. (35)

Els menestrals d'oficis subdividien en dos grups, els que disposaven de taller: fusters Marc Bandé Riera i Pau Estalella Ca-

mmany, el ferrer Josep Rof, els constructors de carros germans Baldiri i Eduard Cammany, els basters Joan Tort i el seu fill Pere, i el també baster Bonaventura Grau. (36) Cal significar que els germans Cammany formen part del llinatge més antic del carrer, que avui encara perdura, amb una antiguetat que es remonta el 1742.

Pel que fa al ram de la construcció aquest estava encapçalat pel sobrestant d'Obres Públiques, Llorenç Forgas i Navarro, el mestre d'obres Antoni Gallart i cinc paletes. (37) Un dels quals Miquel Portillo, un dels antecessors d'una altra de les antigues famílies del carrer. Cal recordar que n'Antoni Gallart era el pare del conegut metge Francesc Gallart Monés, que era aleshores estudiant de Medicina (38)

Val a dir que només hi havia dos botigues al carrer, una de les quals la del carnicer Josep Xirinachs. Quatre ferroviaris, quatre pagesos, una dotzena de jornalers, que residien a la part de dalt del carrer, un mariner portuguès, un pescador i el sereno constituïen el resta (39).

Alguns dels veïns del carrer ostentaren càrrecs públics. Es el cas del metge Segimon Salgot, que va ser jutge municipal, Baldiri Portillo Busquets, el qual va ostentar el càrrec de regidor durant 11 anys. i el seu fill Josep Portillo Rosell, també regidor. (40). En el camp de la cultura va destacar sobretot el fuster Pau Estalella "pauet del Bep" (41), inolvidable actor de teatre i cantaire, i el seu fill Joan Estalella, el que seria el millor músic i compositor pratenc de la seva història.

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Juny de 1931

El mes de juny va arribar a El Prat, en nou titular de la parròquia, Mn Josep M^a Homs i Guixà. La seva primera activitat va ser organitzar la primera Romeria a Montserrat. (14-6-1936).

El diumenge dia 7 de juny de 1931, es va celebrar a la Plaça de l'Església el primer concurs d'aviram de raça Prat. Va presidir el repartiment de premis, l'alcalde Dr. Josep Pujol.

El regidor Joan Vilà Dalmau, va exposar en la sessió del dia 12-6-1931, que degut a les males condicions de la resclosa "... no arriba aigua al Canal i proposa (...) per facilitar els treballs de reparació de la mateixa es procedeixi a la construcció d'un marge de contenció i desviació de les aigües per a que desemboquin al canal sense passar per la resclosa."

REFERÈNCIES

- 28.- AHMP, Permisos d'obres.; 29.- AHMP, Registre d'Entrades de Documents, 1880; 30.- FERRET PUJOL, J.; "Francesc Gumà"; 31.- FERRET PUJOL, J.; "Ara fa 100 anys va arribar el tren a El Prat", DELTA n° 38, juliol 1981.; 32.- AHMP, Lliurament n° 20, Cap.3, Pressup.1881-1882.; 33.- AHMP, Exp.Adjudicació subhasta pública del servei d'enllumenat públic (16 de juny de 1892).; 34.- AHMP, Padró Municipal de 1895.; 35.- AHMP, Padró Municipal de 1900; 36.- AHMP, Padró 1900, op. cit.; 37.- AHMP, Padró 1900; 38.- FERRET PUJOL, J.; "El Dr. Francesc Gallart i Monés. El pratenc més condecorat", DELTA n° 247, setembre de 2000.; 38.- Padró Municipal 1900; 40.- ANDREU DE PALMA, "Prat de Llobregat- Ensayo històric"; 41.- FERRET PUJOL, J.; "En "pauet del Bep" i en Joan Estalella, la música i la parròquia", DELTA n° 272, desembre 2002.

ASPRAT

ASCENSORS PRAT S.L.



Instal·lar un ascensor a la comunitat té múltiples avantatges:

- Eliminació de barreres arquitectòniques
- Millora de la qualitat de vida
- Revalorització dels pisos

Ascensors Prat S.L. els assessorarà en tots els tràmits necessaris



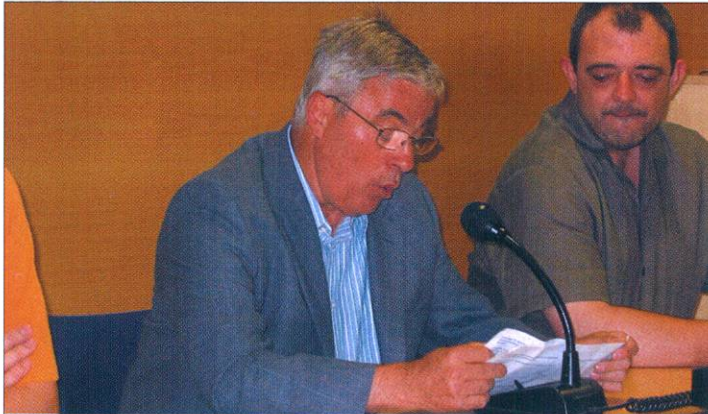
No esperi més i demani un pressupost sense compromís

C. Aneto, 3 • Telf. 93 370 81 51 • Fax. 93 379 03 50

El carrer Ferran Puig celebra la seva festa

NEUS MACÍAS / Un any més, la festa del carrer Ferran Puig ha estat l'anunci del bon temps, i ha constituït una ocasió ideal per aprofitar-lo i passejar per aquesta mítica via de la ciutat. L'Associació de Veïns i Comerciants ha tornat a demostrar que d'idees no els en falten, i enguany ha triat l'època medieval com

a leif motive de les festes. Tots els balcons s'han guarnit amb banderoles, escuts i insígnies dels cavallers medievals. Els més petits també han pogut adquirir el seu escut –de fusta, és clar– i gaudir més encara del joc. També han tingut els seus espais: titelles, teatre al carrer, concursos de dibuix...



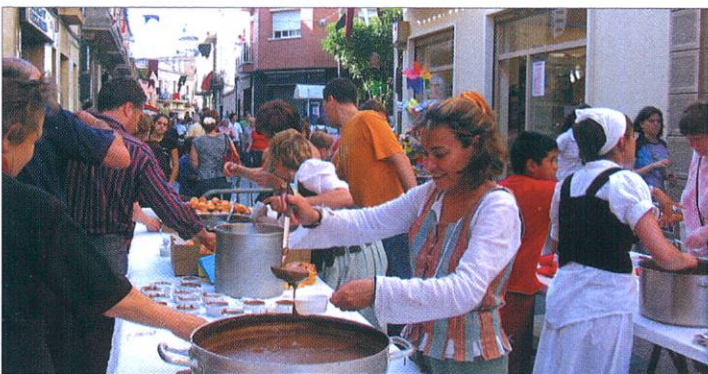
El popular Fernando Casanovas va ser l'encarregat de donar el tret de sortida a les festes, amb el pregó que va fer al recentment inaugurat Hotel d'Entitats del Casc Antic. Fernando ha estat sempre un destacat veï del carrer, i enguany ha tancat la seva botiga de queviures, coincidint amb la seva jubilació. També ha col·laborat activament a l'AAVV.



Una altra de les novetats que més èxit ha tingut ha estat el mercat medieval, que es va celebrar el dissabte al matí. Totes les botigues van guarnir-se amb motius que recordaven aquella època, i homes i dones van triar vestiments d'aquells anys. Els comerços van sortir al carrer i van intentar recrear l'espirit medieval.



Aquesta és la segona edició en què el tradicional sopar de germanor del carrer Ferran Puig es celebra al migdia i, és clar, ja no és un sopar, sinó un dinar. Per combatre el sol qualsevol invent és bo, i més aquestes lones. Es tractava de l'acte més institucional.



A la dreta, la xocolatada acostuma a celebrar-se per als més petits de la casa, però tothom s'hi apunta si ve de gust. Els nens han tingut altres oportunitats per gaudir de la festa, a un espai per on no passen cotxes i poden campar lliurement. El grup Cremallera de Teatre va donar el necessari color medieval a la festa.



PELETERÍA M Y B

PIEL NACIONAL Y DE IMPORTACIÓN

Nos hemos trasladado a C. Castilla, 25
Telf. 93 370 79 57

**También
tenemos
servicio de
prendas a
medida y
arreglos**



Cruce peligroso

J. M. / A la vista de las señales contradictorias y de las marcas en la calzada, es un milagro que en este cruce situado entre la Damm y el CEM Sagnier aún no se haya producido un choque importante de vehículos. En la foto de la izquierda, semiculto tras el cartel que indica la dirección de Sant Boi, sobrevive una señal que obliga a ceder el paso a los vehículos que cruzan en ambos sentidos. En la calzada, todavía se entrevén, de blanco, la marca de "Stop" que reafir-

maba la preferencia de paso para los vehículos que cruzan. Tras la reestructuración de la circulación en la Ronda de Ponent, la prioridad se cambió.

Ahora, los que tienen obligación de detenerse son los vehículos que circulan paralelos a la Damm, que se encuentran ante



la señal de Stop de la foto de la derecha. Sin embargo, las marcas en la calzada mal borradas y la presencia del "ceda el paso"

en el cruce, visible también desde atrás, hace que muchos conductores invadan el cruce sin detenerse. ■

Reflexions d'un observador

Un plàcid diumenge de referèndum per l'Estatut

Els diumenges no acostumem a trobar-nos per fer les nostres passejades pel Prat, però el plàcid 18 de juny era un diumenge especial. Potser també era el darrer d'una primavera que ja convida a l'escapada cap a la platja o a fer camí cap a la muntanya, tot fugint de la xafogor. El que realment tenia d'especial aquest diumenge eren les urnes que ens esperaven per pronunciar-nos respecte a un polèmic projecte d'estatut. Tots els integrants del grup havíem votat l'estatut del 1979 i ens feia gràcia tornar-hi.

-Jo sempre he anat a votar i aquest no me l'he volgut perdre. És l'estatut dels meus fills -havia estat la síntesi motivadora d'un dels tertulians. Així que vam decidir trobar-nos a mitja tarda, quan ja haguéssim votat.

-Nois, que poc ambient que hi ha i que poca gent va a votar...

-Què vols? Amb l'espectacle que donen els polítics. Diuen que l'estatut és una qüestió de país, però cadascú deu mirar per un país diferent. El 79, els partits democràtics anaven tots a una. Ja sabíem que l'estatut establia un marc de competències escàs, però era un punt de partida. Sortíem de la dictadura i veien en positiu la feina dels polítics democràtics.

-La majoria s'havien jugat el tipus contra la dictadura. Hi havia il·lusió. Sentíem que tots plegats havíem conquerit la llibertat...

-Es diria que veieu amb pesimisme això d'ara...

-Oh, és que tot plegat ha esdevingut una realitat que no és exactament allò que somiàvem.

-Però què és el que ha desencisat?

-En això mateix de l'estatut..., a qui pots creure? Deixo de banda els del PP que respecte a Catalunya han perdut la xabeta. Els altres, si van acabar votant tots junts el que deien l'Estatut de Miravet, perquè es trencà aquell consens? Quan vaig veure que l'aprovaven quasi el 90 per cent de diputats, ni me'l vaig llegir. Em vaig sentir representat tot dient-me "Aquest és el meu estatut!".

-Sembla ser que molts van reaccionar així, però després...

-Després els republicans es van fer incòmodes per al govern de Madrid. Els de la Brunete Mediàtica aprofitaven els seus errors i les enquestes començaven a afavorir la dreta...

-Quatre milions de signatures contra l'estatut! Han excitat la fòbia anticatalanista fins un límit que pot marcar per molt de temps les relacions del nacionalisme espanyol de dretes amb Catalunya.

-Ja ho pots ben dir. Jo mateix tenia dubtes. La qüestió de l'expoli fiscal em pesava molt més que la política de peix al cova pujolista... Però, nois, m'he decidit pel sí contra aquesta colla de brètols que, per recobrar el poder, son capaços d'estigmatitzar una part d'Espanya.

Això sí que trenca un país!

-També és veritat que s'ha perdut l'oportunitat de construir un estat des de la pluralitat i acabar per sempre amb el fantasma del separatisme que explota la dreta.

-La dreta i una bona part del socialisme, un sector molt important capaç de fer-li dir ni més ni menys que al president de la Comissió Constitucional del Congrés, allò de que "lo hemos cepillado i bien cepillado", referint-se a l'Estatut.

-El Guerra, m'ha fet anar a votar que no. Cornuts i pagar el beure... Vinga home!

-A mi m'ha empenyat veure el catalanisme dividit... La confrontació entre els dos grans partits és la més gran victòria del centralisme d'esquerres o de dretes. Voleu que us ho digui, no he anat a votar!

-Però no tornaves des de l'apartament per votar?

-Sí, noi, però tot venint cap aquí hem fet el referèndum dins del cotxe. A casa votem el que votem. El Pujol és molt Pujol. Als joves els tira la tricolor, però encara no voten. La dona i jo no hem volgut anar a votar contra ells. Aquest estatut és més d'ells que nostre. Però el no anava a favor de qui anava.

-I l'avia?

-Ella sí que ha votat. M'ha dit que ho ha fet pensant en el camp de concentració que va patir el seu home en acabar la guerra.

-Sembla mentida que encara es recordi el desastre d'aquella guerra...

-Jo diria que aquí potser l'hem superada, tenim una pluralitat que no té aquesta Espanya dividida per l'arcaisme de les dretes i les esquerres.

-Hi haurem de conviure. Aquest estatut ens dona poc joc. Cal esperar comprensió i que vagi baixant l'espoli fiscal, les estadístiques del qual ni s'atreixeix a reconèixer aquesta rara avis de president que sembla que ens entén a través del Barça...

-Per cert, reconec que aquesta actitud de Zapatero ha influenciat el meu sí.

-Jo que sempre vaig a votar, ho he fet en blanc, no m'agradà aquell pacte per sobre del que havia decidit el nostre Parlament, ni la manobra d'Iberia per buidar El Prat en favor del centralisme madrileny, i la manca de voluntat per traspassar la gestió de l'aeroport.

Poc a poc veiem com anava arribant gent a votar i tocades les vuit de la tarda, varem saber que no es superava el 50 % de participació. El Prat era una de les ciutats més abstencionistes, malgrat que Iniciativa era responsable de la participació.

L'OBSERVADOR

Antonio Alcalá, el oficio y la familia como bandera

NEUS MACÍAS / Antonio Alcalá nació en Bellmunt del Priorat en el año 1940, hijo de emigrantes granadinos que trabajaban en minas de plomo. En 1955 la familia se instala en Barcelona, y allí, a muy corta edad, Antonio empieza a trabajar fregando platos, y poco a poco empieza a escalar peldaños en el mundo de la restauración. Se coloca como pinche de cocina, más tarde como ayudante, y finalmente, tras doce años de oficio, empieza a trabajar como cocinero. De este modo, pasó por siete restaurantes de la Ciudad Condal, siempre superándose en su trabajo. Se casa con una chica de El Prat y los negocios comienzan a funcionar. Se establece por su cuenta, y se encarga de abastecer diversos comedores escolares, y también Can Rutí, en Badalona. Sus hijos le ayudan en esta nueva aventura empresarial. "Estudiaban, y luego, por las tardes, me echaban una mano en el catering de los colegios. Así les picó a ellos también el gusanillo de la restauración. Porque esto tiene que gustarte mucho, es muy duro y te dejas la piel. Le echas muchas horas".

En el año 1986 compran una finca en la calle Gaiter del Llobregat, y montan el restaurante Casa Alcalá, un clásico de El Prat. Por sus salones han pasado miles de personas, y todas las entidades, asociaciones y partidos políticos han comido o cenado sus especialidades, ya que disponen de un enorme salón de convenciones. "Una noche nos visitó Jordi Pujol, en un acto de partido, y acudieron más de doscientas personas". De esa visita dan fe diversas fotografías, así como del paso por su local de Pasqual Maragall, Marta Ferrusola o Lluís Tejedor. En sus salones se han celebrado bodas, bautizos, comuniones, cenas de empresa y jubilationes.

Un restaurante familiar donde no se para

Un negocio muy activo en el que están absolutamente implicados

Activo y trabajador, es dueño de uno de los más conocidos restaurantes de la ciudad, donde muchas entidades y partidos políticos organizan sus actos sociales. Por sus salones han pasado desde Jordi Pujol a Pasqual Maragall, y así lo atestiguan las fotos que muestra en el vestíbulo del restaurante. Antonio Alcalá también es conocido por su faceta deportiva: es patrocinador del equipo de fútbol sala Casa Alcalá, que no para de atesorar ascensos de categoría y galardones. El último, una Mención Especial para Antonio en la pasada edición de la Nit de l'Esport.



Antonio Alcalá, emocionado en la entrega de un premio en la Nit de l'Esport

Antonio ha sabido combinar su pasión por la hostelería con su afición por el fútbol

tanto su mujer como sus cuatro hijos. "El milagro de Casa Alcalá se basa en la familia. En la cocina están Miguel Ángel y Susi, fuera, Montse y Silvia. Esto no sería posible si no echásemos todos una mano. Aquí sacrificamos la Navidad, el Año Nuevo, los puentes... Sólo cerramos los domingos por la tarde y los lunes. Eso sí, también nos hace estar más unidos. ¡Nos peleamos más, pero también nos co-

nocemos mejor!", bromea Antonio. Como especialidad de la casa, él menciona el bacalao o el chuletón de Girona, además de las famosas mariscadas. Antonio cree que la palabra clave es oficio. "Se han perdido los oficios en este país. También la capacidad de sacrificio. Ahora los cocineros salen de la academia, y les asusta el trabajo, les asusta pasarse catorce o dieciséis horas como pasamos nosotros en el restaurante".

Antonio ha sabido combinar su pasión por la hostelería con su afición por el fútbol. Él jugó en diversos equipos cuando vivía en Barcelona. "Era medio buenecillo", asegura. Por su restaurante pasaban mucho los veteranos del AE Prat, y menciona a "Bartolo, Negrillo, Quiles... ¡vamos, las viejas glorias!" hasta que un día "medio

en broma" decidieron organizar un equipo de fútbol sala, y se inscribieron en la liga de El Prat. Recuerda a los hermanos Palacios, "que eran entrenadores y también jugaban". Desde entonces, han ido escalando puestos en las diferentes categorías. Llegaron a la Liga Catalana, y desde la Tercera División han ido subiendo y subiendo, hasta llegar a Liga Nacional, donde han quedado quintos.

Algo más que un patrocinador

Entre sus proyectos está el de ascender a la categoría de plata, la Segunda División, pero para eso se necesitarían muchos recursos económicos. "Sólo por ascender, tienes que depositar en la Federación unos 20 millones de pesetas. Lo que nos haría falta es un buen patrocinador. El equipo humano ya lo tenemos", y defiende con orgullo que la mayoría de sus jugadores son pratenses. Antonio no se limita únicamente a patrocinar a los diferentes equipos. "Voy con ellos a los partidos, hacemos excursiones...". Se queja de que, ahora que juegan en el polideportivo Julio Méndez, el público no se desplaza hasta allí para verles. Ellos han pedido al ayuntamiento competir en el Estruch, que está más cerca de lo que sería su público potencial, sus vecinos del barrio, sus clientes...

También tienen dos equipos en Segunda Catalana, y muchas aspiraciones de poder subir a otra categoría.

El equipo del Casa Alcalá recibe continuamente galardones por su brillante trayectoria futbolística. El último fue para Antonio, en la gala de la Nit de l'Esport, que se celebró el pasado 26 de mayo. Una noche "emocionante", en la que se le otorgó una Mención Especial. ■

Voluntàries per la Creu Roja (1930)



Voluntàries al vestíbul de l'Ajuntament d'El Prat, per recaptar cabals destinats a la Creu Roja Espanyola. (Arxiu Gerard. Mor)



SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:

Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

Nativitat Tarrida Vidal, natural d'El Prat, esposa de Pere Puigventós i de 66 anys, morí a Rubí el 21 d'abril.

Francisco Torres Marin, natural Benamargosa, Màlaga, espòs de Maria Eulògia Gallardo i de 84 anys, morí a Esplugues de Llobregat el 25 d'abril.

José Lopez Jimenez, natural de Cañete la Real, Màlaga, solter i de 73 anys, morí a Esplugues de Llobregat el 26 d'abril.

Joan Porcet Rosell, natural d'El Prat, espòs de Maria Teresa Soterias i de 61 anys, morí a Sant Boi de Llobregat el 28 d'abril.

Sebastian Guarasa Sanchez, natural de Fuencaliente, Ciudad Real, solter i de 75 anys, morí a Sant Pere de Ribas, el 29 d'abril.

Juan José Gonzalez Ochoa, natural de Sabiote, Jaen, espòs de Maria Cobo i de 84 anys, morí al seu domicili el 5 de maig.

Isabel Bravo Villegas, natural de Castro del Rio, Cordoba, esposa de Rafael Rubio i de 73 anys, morí al seu domicili el 5 de maig.

Rafaela Campoy Gila, natural de Cuellar de Baza, Granada, viuda de José Alcaraz i de 87 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 5 de maig.

Demetria Climent Traver, natural de Culla, Castelló, viuda d'Enric Puig i de 98 anys, morí al seu domicili el 6 de maig.

Josep Perez Zorrilla, natural d'El Prat, espòs d'Anna Liron i de 76 anys, morí a Badalona el 6 de maig.

Benet Llopis Xirinachs, natural d'El Prat, espòs de Victòria Prime i de 83 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 9 de maig.

Antònia Saez Moto, natural de Gergal, Almeria, esposa d'Aureliano Lopez i de 60 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 10 de maig.

Estefania Martín Lopez, natural d'Herguijuela de la Sierra, Salamanca, viuda d'Evaristo Orteu i de 88 anys, morí al seu domicili el 10 de maig.

Carne Moline Marsal, natural del Perelló, Tarragona, viuda de Nicolau Medir i de 94 anys, morí a Salinas, Castelló, el 10 de maig.

Francesc Carmona Mestres, natural d'El Prat, solter i de 86 anys, morí al seu domicili l'11 de maig.

Rosalía Busquets Collado, natural d'El Prat i de 54 anys, morí a l'hospital Duran i Reinald el 14 de maig.

Pedro Nuñez Hurtado, natural de Garrovillas, Caceres, solter i de 55 anys, morí al seu domicili el 13 de maig.

DEFUNCIONS MAIG / JUNY

Juan Antonio Sanchez Lozano, natural de Granada, Espòs de Leonor Fenollar i de 54 anys, morí a Barcelona el 17 de maig.

Josep Lluís Riballo Diaz, natural d'El Prat, espòs de Sonia Cruz i de 40 anys, morí al seu domicili el 17 de maig.

Lourdes Pelegrin Lario, natural de Lorca, Murcia, viuda de Manuel Páchecho i de 84 anys, morí al seu domicili el 19 de maig.

Andres Oliver Navarro, natural de Chirivel, Almeria, viudo de Carmen Perez i de 79 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 21 de maig.

Jaume Pujals Munne, natural d'El Prat, casat i de 83 anys, morí al seu domicili el 21 de maig.

Encarnación Contreras Parra, natural de Sorvilan, Granada, esposa de Simeon Amazares i de 61 anys, morí al seu domicili el 21 de maig.

Andreu Tomas Margalef Valdeperez, natural d'Amposta, espòs de Victoria Puges i de 85 anys, morí al seu domicili el 24 de maig.

Carmen Galvan Murillo, natural de Montemolin, Badajoz, viuda i de 94 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 29 de maig.

Antonio Acedo Castro, natural de Villafranca de los Barros, Badajoz, espòs de Teresa Gordillo i de 74 anys, morí al seu domicili l'1 de juny.

Victoria Barrientos Marquez, natural de Torre-Alhauquime, Cadiz, viuda i de 76 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat l'1 de juny.

Josep Castells Poch, natural de Castellvi, Barcelona, casat i de 93 anys, morí al seu domicili el 4 de juny.

José Almagro Sanchez, natural d'Algar-Cartagena, espòs de Clotilde Fuentes i de 82 anys, morí al seu domicili el 9 de juny.

Antoni Masip Masip, natural de Barcelona, espòs de Pilar Alegre i de 76 anys, morí al seu domicili el 10 de juny.



ANTONIO MASIP MASIP

La seva esposa Pilar Alegre, fills i néts, i la resta de la família agraeixen totes les mostres de condol rebudes



DEMETRIE CLIMENT TRAVER

Vidua de Enric Puig Sales

Ens va deixar el 6 de maig de 2006 als 98 anys. El seu fill Ismael, les seves filles Conchita i Mercè, néts i bisnets, donen les gràcies a les persones que els acompanyaren a l'acte de comiat, i agrair totes les mostres de condol i afecte rebudes.



ANTONIA GARRET I SERQUEDA

Estius, hiverns, primaveres i tardors en quin moment tu no vas trobar un motiu de celebració. Per tots aquells moments que has compartit amb els teus, familiars i amics et donem l'últim adéu



ÀNGEL ESCUIN CASAS (16-07-2004) SEGON ANIVERSARI

La teva família sempre et recordarà



FRANCISCO VÁZQUEZ RODRÍGUEZ

Murió cristianamente el pasado 10 de junio a la edad de 71 años.

Sus hijos, esposa y resto de familia nunca te olvidarán

Funerària d'El Prat

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

Sant Pere i Sant Pau

OFICINES: Camí de Cal Natrus s/nº
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

Gente Singular

Faroles

En la Andalucía de los años cuarenta del pasado siglo, durante la posguerra civil española, si algo había en cantidad industrial, era hambre. Pero en mi pueblo, de haberse podido hacer una encuesta –cosa impensable entonces- para dilucidar quien tenía más, con total seguridad habría aparecido en los primeros puestos de los famélicos, la casa de los “Faroles”.

Era llamada así, no por su alumbrado que era de aceite y candil como en todas las demás, sino por sus habitantes, tenidos en la comarca por los más faroleros y fanfarrones en sus juicios y apreciaciones. Si de los andaluces se dice que son los más exagerados de la península, esta singular familia se llevaba la palma en el lugar, todo a causa de uno de sus antepasados, para el que un metro eran diez kilómetros, y un barreño de agua, el Océano Pacífico.

La familia era ya numerosa para su época, en donde la media de hijos en todas las demás, solía ser de cuatro a cinco, y como el padre no daba abasto para alimentar a tantas bocas, se decía que en casa de “Faroles” –aunque esto sucedía en casi todas las demás– pasaban más hambre que un caracol pegado a un espejo. Pese a ello, o quizás precisamente porque el hambre aguza el ingenio, la viveza y el gracejo de algunos de sus miembros, quedaron en la localidad inmortalizados para siempre.

Antonio, uno de los hermanos, que trabajaba en todo lo que podía, para ganar cuatro perras, estaba un día –junto con otros peones– preparando la tierra de una huerta, para sembrar maíz en ella, y al mediar la jornada se dispusieron a comer las sopas perotas, que era parte del jornal pactado en estos casos. El guiso, hecho a base de pan y aceite, es muy nutritivo, y permite trabajar el día entero con su sola comida, pero resulta extraño para quien no lo conoce.

Estaban haciendo el rengue previo al yantar, cuando se acercó el dueño de la finca al que –como es tradición– invitaron a comer con ellos. El propietario - castellano puro, de buenas maneras y mejor hablar –rehusó amablemente la invitación, pues según dijo al ser tan secas, se le hacían nudos en la garganta al comerlas. Faroles, con ojos de incredulidad, ante lo que para él era un manjar exquisito le dijo: - “¿Que se le hacen mios...?” –se preguntó asimismo– ...*pos si estuviera usted con la azada todo el día como yo, destripando terrones, seguro que le pasaban las sopas por el gañote como un pez por una chorrera...*”, y tras limpiar la cuchara con el faldón de su camisa – lo que no dejaba claro si estaba más limpia antes o después de hacerlo – la emprendió con las sopas, dando él solo cuenta de casi medio plato.

En cierta ocasión fue a visitar al médico del pueblo, aquejado de fuertes y constantes dolores de estómago, que él atribuía a tenerlo casi siempre vacío, opinión que el galeno –y más de aquella época– no compartió en absoluto. Tal y como solían hacer los médicos de entonces, escuchó los razonamientos de nuestro hombre, como el que oye llover, y luego de palparle el vientre, mirarle hasta la campanilla con una espátula - que a punto estuvo de hacerle vomitar - y tenerlo en paños menores casi veinte minutos, con aire de suficiencia diagnosticó: –“*Lo que tienes que hacer es tomar comidas muy ligeras...*” Faroles, que hacía ya varios días que no se llevaba nada consistente al buche, espetó al médico en tono sarcástico. –*¿Aun más ligeras doctor...? si hace ya más de dos días que no puedo ni darles alcance...*, y sin añadir nada más, abandonó la consulta del matasanos, dejando a este, con la palabra en la boca. En aquellos años de miseria, había algo que igualaba –como sucede hoy– a todos los hombres, y ese algo era la muerte. Los duelos, reunían junto al cadáver a familiares, amigos y conocidos, llevándose casi un censo mental, de quienes no acudían a los velatorios a hacer acto de presencia y pésame, tanto si se llevaban bien con el muerto como si no.

Había fallecido un vecino, de muerte repentina, dejando mujer e hijos, y la desconsolada viuda, tal y como la tradición mandaba – quizás más por teatro que por sentimiento– cuando más concurrido estaba el salón de velas, se dirigió al cadáver, en un tono que permitiera ser oída por el vecindario allí congregado, y llorando amargamente sobre el féretro, dijo: “*¡ Ay, tu que has sido la alegría de mi casa!...¿ donde te irás ahora...? y continuó en tono lastimero - Allí adonde van a llevarte, no tendrás para comer las cosas que yo te guisaba... no podrás tomar tu café, ni el vasito de vino que tanto te gustaba... Allí donde te llevarán pasarás frío, y no tendrás nada con que calentarte... ”*

Antonio, que se encontraba en el duelo con los otros vecinos, en un paréntesis del discurso de la viuda, dijo en voz alta “*No se porqué, pero me esta pareciendo, que van a llevar el muerto a mi casa...*”

Ya han pasado más de sesenta años de estos sucesos, los nietos de los que los vivieron, siguen siendo “Faroles”, porque en los pueblos, y pese a la llegada de internet, la televisión por satélite, y la telefonía digital de tercera generación, no se olvidan las viejas costumbres.

Aunque los modernos “Faroles”, ya no pasan hambre, siguen conservando –como todos los habitantes de aquella región– la chispa, la gracia y el ingenio de sus antepasados, que siempre les caracterizó.

J.M.HIDALGO

L’avi Benet

Després de tants anys viscuts, de les teves immenses històries, alegries, tristesses, anècdotes i milers de coses que hem compartit i hem viscut amb tu, ens deixes. Volem que sàpigues tot el que t’enyorem i t’estimem.

Sembla que fos ahir...

Que vivies pel teu Prat, on organitzaves i participaves coses, perquè t’agradava gaudir amb la gent del poble.

El teu camp , que cuidaves dia a dia amb amor, a les teves mans es veia reflexa’t com cuidaves la terra, com llauraves, com collies... I ell et donava el seu fruit.

La teva botigueta, on despatxaves amb afecte a tothom que entrava a comprar o venia a saludar-te.

Les teves partides de domino, on tenies grans conversacions amb els amics de tota la vida, amb els que comparties les teves idees sobre Catalunya, el món, el poble...

Les teves passejades per tot El Prat abans d’anar a dormir.

Els teus nets, amb els que desfruitaves cada Nadal fent el caga tió, quan els portaves al col·legi, també quan te’ls enduïes al camp perquè



gaudissin de la terra.

Els teus fills, ja grans són homes valents, forts, educats, intel·ligents, catalans... són com tu els has educat. Ells es tan orgullosos de tu, per ser el pare que eres, pel teu amor i la teva dedicació a ells.

I la teva estimada esposa que era l’amor de la teva vida, amb qui has compartit tota la teva vida i has format la teva família.

Sempre l’has estimat amb la mateixa intensitat, de quan et vas enamorar.

Són tantes coses iaio, no més tornar a dir que t’estimem i enyorem. Gràcies per ser com eres i donar-nos el teu amor.

Com sabem que tu ho voldries així des d’aquí la teva família vol agrair a tota la gent que t’estimava, que ens hagi acompanyat amb el nostre dol.

SILVIA LLOPIS

L'efecte Pigmalíó

Pigmalíó és el protagonista d'un mite de la Grècia clàssica que representa l'home enamorat de la seva pròpia obra. Era un mític rei de Xipre que es dedica a l'escultura. Un dia fa una estàtua d'una dona de gran bellesa. Pigmalíó s'enamora –a més a més, l'estàtua és d'ivori– i es tanca amb ella de nit i de dia, apartant-se fins i tot del tracte amb els demés. Al final, Afrodita –que veu en l'estàtua una certa similitud amb ella– obra la màgia de donar-li vida. Pigmalíó és molt feliç i l'estàtua convertida en dona rep el nom de Galatea. Hi ha una altra versió del mateix mite on Pigmalíó sorpren una dia a la deessa Afrodita nua al bany i sense que ella ho percebeixi, en fa l'estàtua destinada a immortalitzar la seva bellesa; com a càstig, Afrodita infon vida a l'estàtua per a escarmentar l'autor i llavors l'escultor es troba que ha de compartir la vida amb una muller que ell només estimava per la seva bellesa plàstica, i acaba essent molt desgraciat.

Si fem una mutació del mite i l'encabim en el món dels executius de les empreses multinacionals, per exemple, en podríem treure la conseqüència de l' "efecte Pigmalíó", que resulta convertir-se en un aforisme quotidià: *"el que diferencia un dependent d'un senyor no és el com es comporta sinó en definitiva, el com és tractat"*. Per tant, a vegades només cal tractar les persones amb respecte i afecte a fi i efecte que s'iniciï un procés clar de millora quant a les relacions. La correcció, la intel·ligència, l'educació i la confiança trenquen les barreres no perceptibles físicament, que l'efecte Pigmalíó ens pot està posant. Un directiu que viatgi més endavant del seu temps procurarà bastir entorns en el treball on l'eficiència i l'eficàcia siguin compatibles amb la capitalització de les persones i amb el seu enriquiment interior. Si un equip de treball té abundància de membres amb descontentaments i insatisfaccions, la productivitat i la qualitat del producte final anirà caient en picat. Cal donar molt de valor als directius i dirigents que no tenen cap temor en envoltar-se de col·laboradors millors que ells en molts aspectes; és una forma també de fer créixer la lleialtat.

En qualsevol cas, la confiança no la donen sinó que es guanya permanentment. Si fomentem la comunicació que promogui cooperació, la confiança- no una actitud defensiva- brollarà amb escreix; quan una persona sap el que

d'ella s'espera, la seva seguretat i la seva confiança augmenten; quan a algú li demanes disculpes sinceres per un error comès, el que estàs fent és actuar amb integritat i fomentar la noblesa de caràcter; quan cuides els detalls i compleixes les promeses, el que fas és desenvolupar la dinàmica de més benefici per a tots; quan no dones falses expectatives, estàs posant les bases d'una relació que sempre serà positiva.

Escotar i entendre, millor dit, saber escoltar i saber entendre són les pilastres que suporten amb fermesa el timó. Perquè d'utopies i d'il·lusions, les justes dimensions únicament. Ja és bo que hom sigui un enamorat de la seva pròpia obra, si més no si la seva fe és la seva primària matèria. Pigmalíó volia donar vida a una estàtua o volia convertir en estàtua un ser viu, tot perquè adorava la seva obra, perquè estava profundament enamorat de la seva obra.

Què és la nostra obra? Segurament allò que el dia a dia a cadascú l'hi té preparat, per la seva professió, la seva devoció o la seva dedicació. L'"efecte Pigmalíó" és el desencadenant d'un tracte excel·lent per part nostre cap al nostre entorn, sobretot cap als de més a prop, a casa, a la feina o a l'associació. L'"efecte Pigmalíó" també pot ser un bloquejador de sentiments si ens emmirallem massa en una sola direcció; i en aquest sentit, no voldria pas deixar de manifestar quelcom que és perfectament copsable: que les dones poden tenir una apreciació diferent de Pigmalíó per allò que els 'pigmalions' de torn només estiguin disposats a modelar la seva obra o la seva parella sempre que sigui segons les seves conveniències i els seus gustos. I entenc –i respecto absolutament– un posicionament així en el món d'avui, lluny d'interpretacions bucòliques.

Però jo diria que la frase històrica que millor resumiria l'"efecte Pigmalíó" és una de Goethe (escriptor, filòsof i poeta alemany, 1749-1832) que diu *"només es pot conèixer allò que s'estima"*. No calen més comentaris: si primer et decideixes a donar i transmetre afecte, després podràs –amb més facilitat i menys tensió– mesurar i/o exigir comportaments.

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

Cambios en la lengua castellana

Hay tres letras de la lengua castellana que han sufrido indignos ataques, como dice Jesús López Pacheco; estas letras son la pobre «elle» (ll), la desventurada «ch» y la heroica «ñ».

Las dos primeras han sido desahuciadas en el país de la lengua donde tenían casa propia con la categoría de letra dentro del diccionario y ahora tendrán que vivir realquiladas en el hogar de dos vecinas, la «elle» con la «l», y la «ch» con la «c».

El caso de la «ñ», es la letra sólo española y ha creado problemas en la traducción en otros idiomas que no tienen ese signo en el alfabeto. En todo caso, esas letras las han considerado como un estorbo para la unificación europea y eso podría empobrecer el idioma castellano.

El deshaucio de la «ll» es lamentable si tenemos en cuenta que es la letra del «llanto», de la «llama», de la «lluvia», de la «llaga».

La «ch» es menos lamentable ya que es la letra de la «chacota», de los «chanchullos» y de los «chabacanos». Con ella se hace «chinchín» con «champaña» y permite «chuparse» los dedos con «chocolate».

La «ñ» parece la más intocable ya que es propia de «España» y es una necesidad para la lengua de Cervantes, pues sin ella, al decir España diríamos «España» y no hace falta imaginar lo que sería de la lengua y de la vida sin la «ñ».

Ante todo eso, lo que debemos hacer es cuidar la lengua en su uso y contra su abuso.

JAUME ESTRUCH

Entrevista amb Sergi Sandúa i Carlos Delfa, realitzadors

Somiar amb el cinema

Els pratencs van guanyar el Gran Premi Roberto Rossellini al IV Festival del Cine Pobre de Gibara

AGUS MORALES / Amb 300 euros, Sergi Sandúa i Carlos Delfa van fer un documental sobre els territoris palestins amb què van guanyar el Gran Premi Roberto Rossellini al IV Festival del Cine Pobre de Gibara. El documental, sota el títol *Somiar a Nablus*, és un relat autobiogràfic d'un treballador de l'aeroport d'El Prat -el mateix Sandúa- que un bon dia agafa un vol a Tel Aviv i decideix gravar el seu recorregut i les seves experiències amb les gents que coneix. La narració d'aquest viatge inclou també imatges d'arxiu i documentació històrica, que fan més fàcil endinsar-se en aquest treball que ha merescut un premi important i que els seus autors esperen que en rebi molts més. Sandúa, de 34 anys, i Delfa, de 37, ja s'han reunit amb l'alcalde pratenc, Lluís Tejedor, i amb el regidor de Cultura, Antoni Rodés, per demanar una ajuda per continuar somiant amb el cinema.

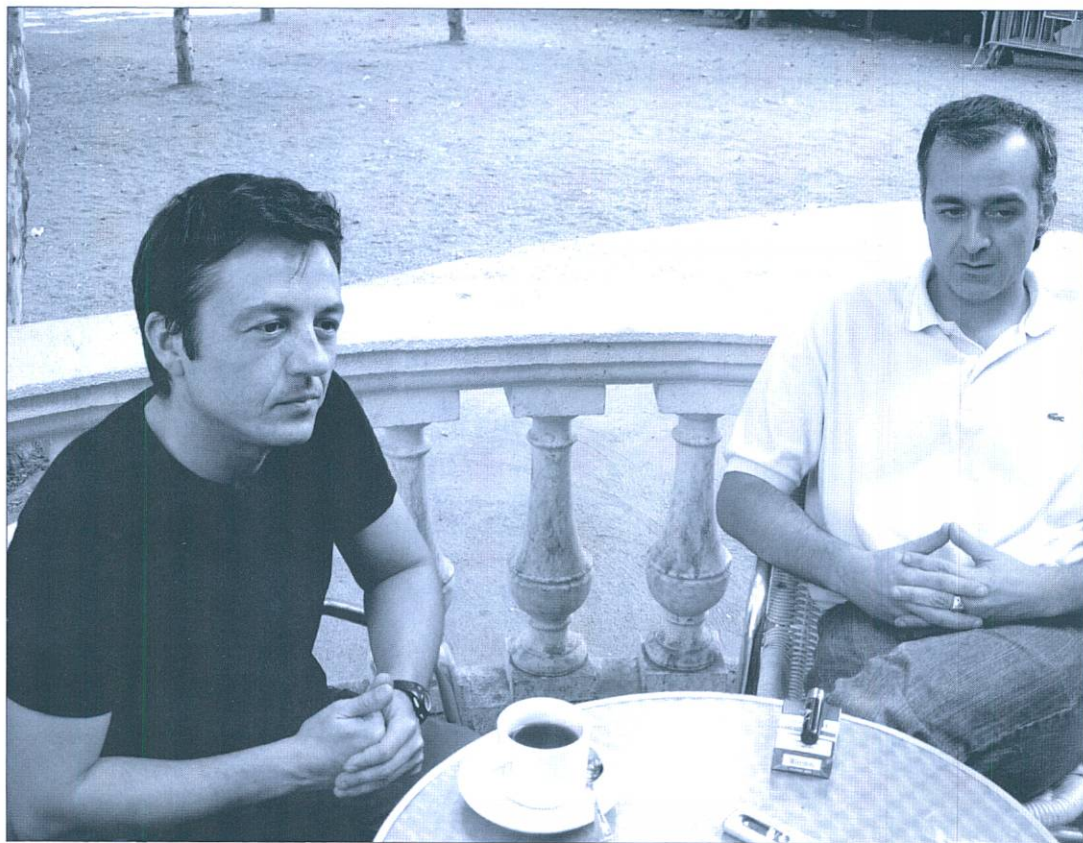
-N'heu tret res de l'entrevista amb l'alcalde?

Sandúa: De moment només hem fet un primer contacte.

«La pel·lícula és molt humil, ho vam fer més per satisfacció personal... Ens ha donat il·lusió per fer més coses»
(Carlos Delfa)

Tota l'ajuda que pugui venir de l'Ajuntament és poca...

-És una pel·lícula amb un pressupost molt baix i que tracta el conflicte que potser més apareix als mitjans de comunicació. Quin és el secret d'aquesta producció?



Sergi Sandúa (a l'esquerra) i Carlos Delfa, comentant l'experiència entorn al seu documental.

S: L'hem fet d'una manera independent. És un diari de bitàcora. El que es veu al documental és la meva experiència i el que la gent em va explicant.

Delfa: El jurat ens va dir que vam guanyar a altres produccions que tenien diners... Jo crec que tan important com el contingut és la forma.

S: De tota manera, el missatge del documental és poc diplomàtic... [Somriu.]

-Aquesta forma d'explicar el conflicte entre palestins i israelians és nova?

S: No hi ha cap documental com aquest.

D: El tractament és únic i espontani.

S: La tecnologia ara fa possible tot això, que amb pocs diners puguem fer un documental del qual estem molt satisfets. A més, ho hem fet perquè ens agradava, simplement perquè volíem.

D: La pel·lícula és molt humil, ho vam fer més per satisfacció personal... Ens ha donat

«[El documental] és un diari de bitàcora. El que es veu al documental és la meva experiència i el que la gent em va explicant»
(Sergi Sandúa)

il·lusió per fer més coses. Ara fins i tot productors de països àrabs valoren el nostre documental i estan interessats en ell.

-Quins projectes teniu ara?

D: Jo estic fent un documental sobre Cuba, amb la

imatge d'una persona gran que va allà i recorda el franquisme, veu tota la pobresa que hi ha i reflexiona...

S: Jo estic preparant un documental sobre Bolívia i els cultius de fulla de coca, a més d'un altre sobre Chiapas [Mèxic].

-Teniu pensat presentar-vos a altres festivals?

D: Sí... Al Festival de Bilbao, de Cadis, Elx, Barcelona, al Docúpolis... entre d'altres.

-Com us heu repartit les tasques en aquest documental?

D: Sergi és qui va fer el viatge i qui va gravar les imatges i jo em vaig encarregar de la postproducció.

-Per què el documental es titula Somiar a Nablus?

S: Perquè fins i tot allà era difícil somiar. Somiar a Nablus és com no poder ni dormir... ■

La Capsa es connecta a l'estiu

El Festival de Ritmes serà de nou una de les grans apostes

M. MARTÍNEZ / La Capsa afileta les seves unghes per afrontar amb les màximes garanties un estiu que sembla que no tindrà pietat pels pratencs. Per aquest motiu, un bon grapat d'activitats i concerts intentaran fer més lleugeres les altes temperatures que ens visiten any rere any.

Durant tot el mes de juliol, excepte els diumenges i dilluns, La Capsa s'omplirà d'una programació que aposta per la música i un bon grapat de grups pratencs tindran l'oportunitat de donar a conèixer els seus temes. Els dijous de juliol seran el dia clau per veure per quines són les diferents sensibilitats musicals que gasten els nostres músics, notes potablaves que també gaudirem les sessions que es desenvoluparan els diumenges del mateix mes. Entre els grups més destacats sonaran Almibrillo, l'alter-ego d'Alberto Hernández, guitarra i veu dels barcelonins Gallygows; el jazz i la bossa dels Ensemble/B; l'actitud roquera dels Suite i els Kaospiracy; i el rock català dels Komptoser. Els diumenges també tindrem l'oportunitat de veure més grups com Turistas, que s'enfrontaran al públic amb les seves millors notes de punk. També trobarem altres propostes, ja clàssiques dintre de l'estiu pratenc. Les xerrades de la Viatgeteca seran un primer punt de referència tots els dimarts de juliol: aquest any podem gaudir de les experiències a Atenes, Costa Rica, Tailàndia i Nova York. Els tallers són un dels altres clàssics que tornaran a repetir-se aquest any, amb la possibilitat d'iniciar-se o perfeccionar els coneixements en caixó flamenc, percussió africana, dj, guitarra i fotografia digital. A aquestes propostes habituals els últims anys s'hi afegeix el cinema la fresca, que encendrà les llums de la seva pantalla tots els dimecres a la nit amb títols com "Crash", "Los increíbles" o "El gran Lebowski". Aquest any aquesta activi-

Els Sweater, amb dos premis a la butxaca

M. M. / Un dels grups que ens visitaran pel Festival de Ritmes d'enguany, Sweater, que compta amb la presència a la bateria del pratenc Víctor Garcia Codina, "Tone", ens rebrà a l'escenari de La Capsa amb un parell de premis a la seva butxaca. El passat mes de maig es van trobar amb la sorpresa de ser el guanyadors del concurs de maquetes que organitza la Universitat de Barcelona i La Vanguardia. El jurat va valorar del grup el conèixer "el pols dels Stones, Radiohead i tota l'ona guitarrera britànica dels últims decennis". El premi en metàl·lic fou de 4.000 euros, però el que més va gratificar als membres del grup fou el concert, també inclòs al premi, que el passat 18 de maig van realitzar junt amb La Habitación Roja, un dels grans de l'escena independent espanyola, a la sala Razzmatazz. A aquest premi s'afegeix també que els Sweater, junt amb el grup Vacio, van guanyar la beca a projecte local de videoclip del certamen CL'HIPS 2006, que en el cas del grup que ens visitarà el pròxim 8 de juliol al Prat, es basarà en el tema "Voices in the dark". I el seu disc per després de l'estiu, però abans, el 5 d'agost, tocaran en el Fire Festival de Roses, amb grups com Rinocerose, Goldfrapp, Antònia Font o Hashpuppies... Sens dubte, una bona època per aquest grup. ■



tat cinematogràfica té l'al·licient d'oferir una mostra de curts pratencs, com "El abismo", de Francesc Cànovas; "Juego de niños", de Carles Ventura; "La Quijotera", de Marina Pujadas; "Huevos", d'Erica de la Estrella".

Les novetats d'enguany, quant a tallers i activitats pròpies del centre seran, entre d'altres, el club de lectura a la fresca, una bona oportunitat per gaudir contes i microrelats a la terrassa de La Capsa; i un taller sobre com entendre les claus bàsiques del llenguatge cinematogràfic. Quants a les activitats que es desenvoluparan a La Terrassa, s'obre un cicle de circ i cabaret, que rebrà la visita de grups com El Loco Brusca, que ja ens va visitar l'any passat; el Duo Tangorditos, que també s'ha rodat en els escenaris pratencs; i la Companyia Kabam.

El Prat, una ciutat de cine

Ventura Pons agafa de nou El Prat com a escenari

D. / Des de fa uns dies, El Prat respira cinema pel quatre costats. Dos fets concrets són els culpables d'aquesta febre que envaeix els carrers de la nostra ciutat. El rodatge del film "La vida en el abismo", del director català Ventura Pons, n'és el primer culpable. Entre el 22 de maig i el 15 de juny, el cineasta va rodar escenes de la seva nova pel·lícula a diversos indrets del Prat. Aquest nou projecte cinematogràfic té com al·licients principals els seus actors, entre els que destaca Óscar Jaenada, que fa uns mesos guanyà el premi Goya al millor actor pel seu paper a "Camarón". També actuen en "La vida en el abismo", una adaptació d'una novel·la d'en Ferran Torrent, José Sospedra, Antonio Valero, Juli Mira, Amaro Moreno i Pepa López. Aquesta és la segona vegada que en Ventura Pons agafa com a escenari el Prat; l'any 2001 també va rodar "Anita no perd el tren", que protagonitzaren Rosa Maria Sardà i José Coronado.

L'altra història cinematogràfica que té El Prat com a protagonista és el Festival de Cinema del Medi Ambient de Catalunya, que enguany compleix la seva tretzena edició. Durant nou dies, han passat per les pantalles pratencs un bon grapat de films que radiografien, amb multitud de veus cinematogràfiques, l'estat del món actual a nivell mediambiental i de solidaritat. "Carbó, terra i llar", del director Robert Harding, va ser el documental guanyador de l'edició de 2006, que reflexa el significat de la llar per a un grup de vilatans que podrien perdre casa seva, en un poble de la Saxònia (Alemanya) amb 750 anys d'història i que podria desaparèixer perquè es pugui ampliar una mina de carbó propera. ■

El Festival de Ritmes 2006

Sens dubte, un any més, l'aposta forta a La Capsa serà el consolidat Festival de Ritmes, que aquest any té com a plat fort la participació de La Cabra Mecànica, que presentarà el proper 7 de juliol els temes del seu cinquè disc, "Hotel Lichis". Miguel Àngel Hernando, més conegut com Lichis, ens portarà més cançons on reflexa la seva personalitat en una mena de Gato Pérez amb tocs de cantautor, acompanyat entre d'altres a l'escenari pel pratenc Pepo López, que va formar part d'alguns dels grups que han fet història a la nostra ciutat. A més del grup de Lavapies, durant el 6, 7 i 8 de juliol passaran per l'escenari de La Capsa grups com Hipnotik, Soko Ríos, Gran Pueblo, 3 que son 6, Tachenko, La Costa Brava, Sweater i Pigmy. ■

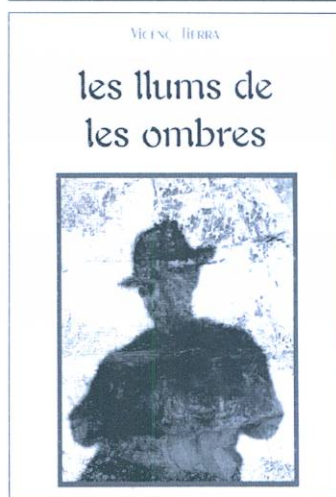
En Vicenç Tierra presenta el seu últim llibre, "Les llums de les ombres"

A la presentació l'acompanyaren l'alcalde Lluís Tejedor i Josep Costa

DELTA / Després de quasi tres anys de l'edició de "Més enllà de l'horitzó", l'últim llibre d'en Vicenç Tierra, l'autor pratec torna a la càrrega amb un nou títol, amb el que tanca d'alguna manera una trilogia iniciada a l'any 1999 amb "Mosaic de batecs".

La presentació, organitzat per l'Associació d'Amics de la UNESCO del Prat, es va celebrar el 19 de maig a la sala d'actes de la Torre Balcells, on es van aplegar un important grup de gent que convertiren l'acte en un important acte social i cultural de la nostra ciutat. La capacitat d'en Vicenç Tierra de convertir en èxit les presentacions dels seus llibres es manté intacte, com ja ho demostrà en anteriors ocasions.

"Les llums de les ombres", editat per l'editorial Puntex i que surt al mercat en edició bilingüe, va tenir dos importants convidats. Per un costat, l'alcalde Lluís Tejedor es va encarregar de presentar l'acte,



mentre que el director de teatre Josep Costa va tenir la responsabilitat de presentar l'obra als assistents. Abans, però de la intervenció d'ambdós i la pròpia de l'autor, alguns membres de la Unió Filharmònica del Prat van oferir un petit concert amb algunes peces clàssiques de compositors com Mozart, tot un regal musical del que va gaudir l'autor pratec, ja que la música és una de les seves passions, tal i com deixa patent en la seva darrera obra literària.

Iniciada ja la presentació, en Josep Costa definí "Les llums de les ombres" com el llibre d'un home que sap escoltar, "que sap escoltar la veu de la gent, que sap escoltar la veu dels llibres, que sap escoltar la veu de la música, la veu de l'art" i una obra resultat de l'ànima de conèixer i d'estima d'en Vicenç Tierra. Mitjançant diferents cites del llibre, en Josep Costa ens donava algunes pistes per gaudir al màxim de la lectura d'aquest llibre estructurat en set blocs, els set colors de l'arc de Sant Martí. El director de teatre va comentar que "llegir aquest llibre és com passar una tarda amb en Vicenç a l'altra banda de la taula d'un cafè", escoltant-lo parlar de la memòria, reflexionant sobre l'art, la política, la justícia o la literatura, d'una "manera senzilla, honesta, planera, cordial, de tu a tu". Una invitació en tota regla a fer-nos amb el nou llibre d'en Vicenç Tierra que podem trobar a les llibreries de la nostra ciutat. ■

ÓSCAR SOLSONA / Sí (o, aceptar).

Recuerda que en la guerra todos pierden y los malos son peores.

¡Desde luego! (y, mejor que aceptar, hay que recordarlo).

¿Te ha gustado la obra? (Coste de este mensaje: incalculable).

¡Toma, claro!. ¡Magníficamente hilvanada, a mi entender, que soy tan despidado!. ¡Un buen collage teatral!.

¿Y los actores?.

¿Tú eres tonto o qué?: ¡Que son Albert, Arnau, Isabel y Pau (y Javier a las luces)!. Quizás ha sido porque estaba en primera fila, pero que me he sentido allí mismo, en el Ebro de entonces. ¡Qué mal se pasa, tú!. ¡Pero qué bien!. Qué bestias y qué finos. E Isabel, las transiciones de na-

rradora a personajes... ¡bárbara!. Y ellos, cuando se tiran por el suelo o cuando cambian de pedazo de historia, o cuando apuntan con los fusiles de madera (que para mí que eran de verdad), y las canciones, o cuando se quedan ahí plantados, mirando al infinito, como yendo de 1938 a 2006, preguntándose -acaso- qué tal todo por aquí, ahora...

Entonces... ¿El mensaje?.

El mensaje en alto, clarísimo: que el pasado no sea futuro (la modernidad, tan a la fuga de todo...).

Tienes un nuevo SMS. ¿Leer?

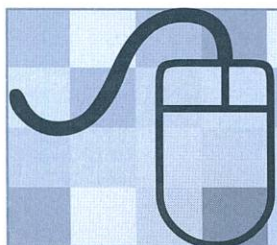
Pau lo creó hoy en día, para que no hagamos caso a las disputas que nos inventan y nos fijemos en las que importan, en las que de a poco nos van creciendo en la barriga; que las primeras son las que se convierten -finalmente- en el primer tiro, en la siguiente guerra. Y las nuestras... las nuestras... haz el favor de apagar tu móvil tan modernito y ven, hagamos el amor como nuestros abuelos, ¡a plena vela!.

¡Besos!.

¡Y aplausos!.

(No olvides ir siempre al Kaddish).

En un barquito de vela, de Pau Bou. Teatre Kaddish, 2, 3 i 4 de juny.



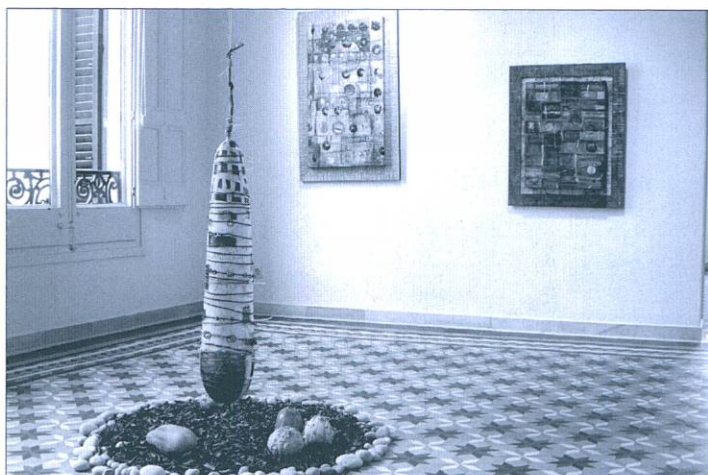
Envían's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

Dues pintores, protagonistes de dues exposicions

DELTA / Des de fa uns dies, la pintura té nom de dona al Prat. Dues són les exposicions que van romandre obertes a dues de les sales d'exposicions més importants de la nostra ciutat. Per un costat, el 25 de maig Maria Esteve va presentar, a la Torre Balcells, part de la seva obra sota el nom "Des del cor", on l'artista pratenca exposa quadres pintats els darrers anys, amb una estètica molt personal. La majoria d'obres són olis sobre tela que basculen entre l'abstracció i un subtil realisme, amb una paleta de colors molt intensa que aconseguia matisar i donant-li un punt de contrast, introduint color més freds, com els negres o els blaus. Per trencar aquesta vibració emocional que aconseguia en els seus quadres, Maria Esteve ha introduït en aquesta exposició una petita sèrie de retrats que formen part també de la seva realitat personal que ha trobar en la pintura un llençatge per explorar.

La Torre Muntades és



A la foto superior, la primera sala de la Torre Muntades, que obre les portes a l'exposició «Transfer» de Rosa Delgado. A l'esquerra, un dels quadres de Maria Esteve, on deixa clar el seu personal estil, on els colors intensos protagonitzen gran part dels seus treballs a «Des del cor» (Torre Balcells).

l'altre escenari que acull l'obra d'una artista pratenca. Rosa Delgado va inaugurar el 2 de juny l'exposició "Transfer", un ambiciós projecte artístic que

intenta posar forma a les transferències d'idees que es produeixen entre l'art i la societat, amb una importància molt específica sobre allò latent del nostre inconscient col·lectiu. Com la mateixa artista defineix, "Transfer és també un diàleg amb el temps, el present ha de mirar el passat per trobar el seu futur". Rosa Delgado ha dividit en tres espais la seva exposició a la Torre Muntades: el primer espai, "Biocercles en actiu", hi ha un parell d'obres introductories, antecedents d'allò que ara es "Transfer"; la segon, "Escenografia. Les portes s'obren a la modernitat", és una instal·lació on queda patent aquest diàleg del temps i l'inconscient col·lectiu; finalment, "El laboratori", obre també un espai a l'activitat col·lectiva "Bio Art", que Rosa Delgado va impulsar entre alumnes de secundària partint de la base que mitjançant una ouera els nens treballassin una obra artística. ■

La màgia del tango, al Kaddish



DELTA / L'escriptor argentí Manuel Mujica va descriure un cop el tango com una aliança commovedora de desesperació i felicitat. Aquest viatge emocional pels ports de la vida va trobar aixopluc al recital que sota el nom de "Poetango", el passat 21 de maig, van representar al Kaddish en Pep Maiques, di-

rector de l'espectacle, Noelia Tomás, Elena Asensio, Fabi Pons, Óscar Solsona i Mariano Martínez, amb el suport a les llums i el so d'en Pau Bou. A mig camí entre el recital i el teatre, les veus i els cossos dels rapsodes jugaven amb els versos i la música, l'amor i la nostàlgia, els sentiments retrobats en les paraules d'en

Cortázar, Juan Gelman, Pablo Neruda, Oliverio Gironde o Raúl González Tuñón, que van trobar la complicitat necessària en la companyia musical de Piazzolla, Troilo o el gran Gardel. "Poetango", un emotiu viatge poético-musical del que tornarà a representar-se d'aquí a uns mesos al Prat. ■

La realitat més enllà del paral·lel 30

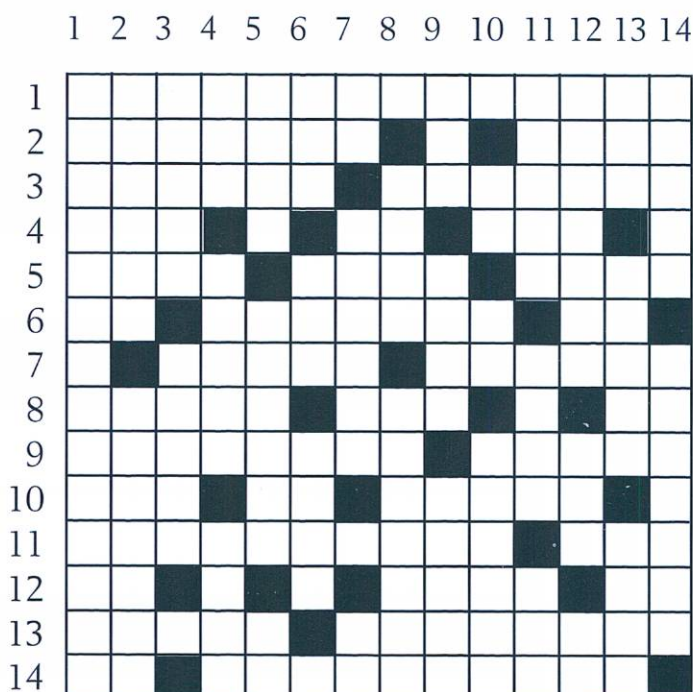
D. / Fins el 9 de juny van poder gaudir al Centre Cívic Jardins de la Pau de l'exposició fotogràfica de Miguel Ángel Sánchez, "Más allá del paralelo 30", un intens viatge que ens convidà a conèixer realitat de països tant diversos com Níger, Txad, Malí, Costa de Benín, Sudan o Etiòpia. La mostra es configurava com una veritable radiografia antropològica, sobre les societats que hi conviuen en un espai físic relativament ampli, però molt més ric en matisos i on el paper de les dones i els nens crida particularment l'atenció, però sempre trobant un espai per la mirada humana i bella de la societat africana. ■

Pratigrama nº 32, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horitzontals: 1. Especialitat mèdica de qui practica anestèsies. – 2. Col·loquialment, agradaria molt. Al fons del mar. Cordar. – 3. *Carrer pratenc de Pau Casals a Sant Joaquim.* Peix que es conserva molt bé. – 4. Institut Lleidatà Noucentista. Alliberem un dòlar de la presó. Entrem a Barcelona. No n'hi ha que per bé no vingui, diuen. La fi del món. – 5. Es gira per sintonitzar les emissores. Detergent. Somreia. – 6. Esquerra Alternativa. *Estany, com els del nostre delta.* Ràdio Nacional. – 7. Cruïlla. Seient de genet. Sojorn. – 8. Peix d'esquelet cartilaginós i dentadura respectable. Lliga Barcelona de Sibarites. Consonant rara. Quaranta-nou romans. – 9. *Planta de fulla arrissada típica dels conreus deltics.* Els ... sostre no tenen casa. – 10. Acusada, o culpable, d'un delictes. Existeix. Transport públic de Tarzan. Nitrogen. – 11. *L'estació ... enllaçarà el TGV amb l'aeroport.* Llis. – 12. La teva. Fòsfor. Un romà. Seguit de quatre romans més en filera. Terminació verbal. – 13. S'hi ..., feia un bon conjunt. Adreçaré una arenga. – 14. Tàntal. *Grups de canyissos a les vores dels recs i dels estanys.*

Verticals: 1. L'habilitat de saber usar indistintament les dues mans. – 2. Nom femení popularitzat per Nino Bravo. Ruçada. – 3. De baix a dalt, si té noranta graus és recte. Pa ... amb tomàquet. Al mig del cel. – 4. Pantà que dona nom a l'estatut d'autonomia de Catalunya de 1979. *Canal per on baixa el riu.* Heroic. – 5. *Cal ..., numèric renom pratenc.* L'arbre dels victoriosos. Anna vocàlica. – 6. Escola Internacional de Submarinisme. El condiment de la vida. Metall de símbol Os. Es comença a fer de nit. – 7. Saludable. Lauren ..., la dona del cinema negre americà. Oxigen. Entrem a Ayamonte (Huelva). – 8. Iode. Prohibició cultural basada en prejudicis. *Nom de pila, molt santboià, per a un dels instituts pratencs.* – 9. Prego. Moviments superficials al mar. Les mares de les mares. – 10. Conductor novell. Nom consonàntic. Punt al dau. Que contenen sals. – 11. Afluent del Ter que travessa Girona. Ho és tant l'Orient Express com el Talgo. Institut Gironí d'Alpinisme. – 12. *Cognom d'institut pratenc al carrer del*



mestre Vigo. Arrel comestible típica de la Cerdanya. Argó. – 13. Joan en gaèlic (Fleming, Gibson...). Pellroges. Divinitats protectores romanes dins de totes les llars. – 14. *Platja de ca l'..., a la nova desembocadura del riu.* Respiraré.

Solucions al Pratigrama núm. 32

Horitzontals: 1. Anestesiologia. – 2. Molària. R. Nuar. – 3. Beques. Tonyina. – 4. ILN. S. Ba. Mal. N. – 5. Dial. Sabó. Reia. – 6. EA. Llacuna. RN. – 7. X. Sella. Estada. – 8. Tauró. LBS. R. IL. – 9. Escarola. Sense. – 10. Rea. Es. Liana. N. – 11. *Intermodal.* Pla. – 12. Ta. P. I. III. Ar. – 13. Adea. Arengaré. – 14. Ta. *Canyissars.*

Verticals: 1. Ambidexteritat. – 2. Noèlia. Aсенada. – 3. elgnA. Sucat. E. – 4. Sau. Llera. Epic. – 5. Tres. Llorer. Aa. – 6. EIS. Sal. Osmi. N. – 7. Sa. Bacall. O. Ay. – 8. I. Tabu. *Baldri.* – 9. Oro. Ones. Jates. – 10. L. Nm. As. Salins. – 11. Onyar. Ten. IGA. – 12. *Guilera.* Nap. Ar. – 13. Ian. Indis. Lars. – 14. Arana. Alenaré.

QUÈ FAN AL CAPRI?

Regresa «La profecia»

Robert Thorn ignora por completo las oscuras profecías. Su mujer, Kathryn, ha sufrido un penoso alumbramiento y todavía no sabe que su hijo recién nacido ha muerto. El sacerdote del hospital, se presenta a Thorn con otro niño que ha nacido esa misma noche y cuya madre ha fallecido. El cura apremia a Thorn para que acepte al chico como si fuera suyo; Kathryn nunca sabrá la verdad, y su hijo, al que pondrán el nombre de Damien, crecerá como si fuera de ellos.

Pero ciertos acontecimientos perturbadores que giran en torno a Damien, el cual ahora ya cuenta con cinco años de edad, descubrirán que no es un chico normal; es durante mucho tiempo anunciado Anticristo.

Ahora, Thorn debe hacer un último sacrificio para evitar el terror que aguarda al mundo.

La profecía está clara, los signos no dejan lugar a dudas: ha llegado la hora del Armagedón.



Programació

Previsió provisional pel mes de juliol: Dissabte i diumenge, dies 1 i 2, «La profecia»; Divendres, dissabte i diumenge, dies 7, 8 i 9, «Cars»; Dissabte i diumenge, dies 15, 16, 22 i 13, programes pendents de confirmació. Tancat per vacances del 24 de juliol al 10 d'agost.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Joan Colominas Casas, Manuel Cruz Zapata, Enric Dalit Comas, Miquel Domenech Ruiz, Glòria Escrig Ortiz, Josep Ma. Estrach Fortuny, Pere Ferret i Pujol, Montserrat Font, Xavi Ibern, Carles Orta Martínez. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores



Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Pedro
ESPORTS

TEAM
MATCH

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GABINET d'OSTEOPATIA El Prat

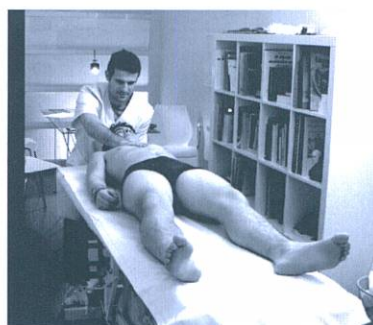


**Sergio
Lucas Salas**

Osteópata
C.O. MROE

Cita Prèvia

Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494



La medicina osteopàtica es un sistema de salut basat en la relació entre la estructura anatòmica i la seva funció. El osteópata amb seves manipulacions manuals consegueix harmonitzar aquesta relació i tractar amb èxit tant problemes del aparell locomotor com disfuncions viscerales.

osteopatiaelprat@hotmail.com

Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat



ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoría Técnica Laboral

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS



Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat



POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES

Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 379 00 57 • pollastreprat@terra.es

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat



► Bàsquet • Ascens a la LEB 2

Fan història

El CB Prat assoleix finalment l'ascens a LEB 2 en la final a vuit de Guadalajara i, a més, es proclama campió de Lliga EBA 2005-2006

JUAN CARLOS CEBRIÁN / Potser en la final a vuit de Lliga EBA en la qual es partia com a menys favorit, el CB Prat va assolir per fi el desitjat ascens a la Lliga LEB 2, tot derrotant consecutivament el Colmenar Viejo, el Gynea CB Granollers i el Grupotel.com Muro i proclamant-se, per tant, campió de Lliga EBA 2005-2006. No va ser fàcil, però, arribar fins aquí. En l'article del darrer mes parlàvem que El Prat havia perdut a l'anada de la prèvia contra el Jerez per 69-70 al Joan Busquets i que s'ho jugaria tot a terres andaluses.

I a Jerez va ser on El Prat va demostrar de nou que aquesta temporada li van els reptes complicats, tot guanyant per 73-81 i classificant-se per la final a vuit de Lliga EBA, per quarta vegada en la seva història. Henk Norel, amb 17 punts i 8 rebots, va imposar la seva llei sota els taulers i l'equip va sortir endavant quan més ho necessitava.

Així doncs, només quedaven dues victòries per ascendir a LEB 2, però que amb seguretat serien les dues més complicades. El rival a quarts de final era, a més, el Colmenar Viejo, un rival madrileny que només havia perdut dos partits al llarg de la temporada i que a la prèvia s'havia desfet de l'Àvila amb contundència tant en l'anada com en la tornada.

De fet, a la web oficial de la final a vuit, més del 50% dels internautes donaven com a favorit el Colmenar, no només per guanyar els quarts, sinó per ser un dels equips que pujarien de categoria. I allà, a Guadalajara, a Castella La Manxa, amb el públic expectant per a què l'equip local debutés (el Rayet Guadalajara perdria després amb claredat davant el Grupotel.com), el CB Prat va tornar a fer una demostració de força i qualitat. I, perquè no dir-ho, Carlos Larraz va començar a escriure el



La plantilla al complet, en plena celebració (Fotos cedides pel C.B.Prat)

Carlos Larraz, especialista en ascensos



J. C. CEBRIÁN / L'aler del CB Prat, Carlos Larraz, va sumar a Guadalajara el seu setè ascens consecutiu de categoria. Larraz va començar aquesta impressionant ratxa la temporada 99-00, pujant amb el CB Cornellà d'EBA a LEB 2. Posteriorment, va ascendir amb aquest mateix equip de LEB 2 a LEB, per fitxar un any després per l'Araucena, al que va portar d'EBA a LEB 2, i d'aquesta a LEB. La proesa de Larraz va ampliar-se amb el CB L'Hospitalet, agafant-lo a EBA i pujant també a LEB 2 i després a LEB, i el CB Prat ha estat de moment l'última estació d'aquest magnífic historial. L'aler, a més, sempre s'ha proclamat campió de la categoria en aquests set últims anys i una frase que defineix la seva ambició va ser resposta que va donar a semifinals quan el vam felicitar per l'ascens: "Encara no hem fet res. S'ha de guanyar a la final i aleshores podem celebrar-ho". I així ho van fer. I amb Carlos Larraz com a MVP. Si el convencen per continuar, ara tocaria parlar de l'ascens a LEB...

seu setè ascens consecutiu. Tot i que el seu encontre més espectacular va arribar a semifinals, Larraz va mostrar la seva competitivitat, continuant jugant amb alguns punts al pòmul esquerre, que no li van impedir ser escollit posteriorment MVP de la final a vuit. Fins a sis homes del CB Prat van acabar per sobre dels deu punts davant un Colmenar que es veia impotent davant la superioritat dels de Carles Duran, que van deixar l'equip amb el millor bagatge de victòries-derrotes de la temporada amb només 71 punts, per 86 dels pratencs. La defensa sobre els exteriors del Colmenar, molts d'ells amb experiència a categories superiors, fou també una de les claus i es continuava escrivint així la història de una temporada per recordar.

Continua a la pàgina 38 ►

L'ascens, contra el Gynea CB Granollers

Ja l'any passat l'equip aleshores dirigit per Sito Alonso havia arribat a les semifinals de la final a vuit, però en aquell moment el Peñas CAI Huesca va ser el botxí dels pratencs. El Gynea CB Granollers, que s'havia desfet del Cartagena als quarts de final, era el rival en aquesta ocasió. Un equip complicat que, a més, ja havia guanyat el CB Prat en els dos enfrontaments de la lliga regular. Il'encontre no va començar gaire bé pels interessos pratencs. El Granollers va arribar a marxar de dotze al segon quart, i només una espectacular actuació de Larraz en aquests primers 20 minuts (amb 21 punts i 32 de valoració) va fer que el CB Prat marxés al descans amb dos punts d'avantatge (42-44).

Al tercer quart, els del Vallès Oriental van tornar a assolir diferències per sobre dels cinc punts, però la veritable estirada la va donar El Prat a l'inici del quart període, deixant totalment decidida la semifinal i acabant amb un resultat (71-92) que no va reflectir realment la igualtat existent en el partit.

L'ascens a LEB 2 estava assolit, però l'equip volia completar-ho amb un dels títols més difícils d'aconseguir (ser el millor entre els 80 participants de Lliga EBA).

I així va ser. El CB Prat va guanyar a la final un excel·lent Grupotel.com Muro per 83-65, gràcies a un gran tercer quart dels homes de Carles Duran, en aquesta ocasió amb Diego Araque com a protagonista (13 punts i 6 rebots), assolint el tercer triomf sobre l'equip balear de la temporada, i arrodonint un any impressionant, en el qual al títol de Lliga EBA ja havien sumat el de la Lliga Catalana EBA assolida a principis de temporada al Pavelló Olímpic de Badalona.

Les cares d'alegria entre jugadors, tècnics, directius i seguidors eren evidentment patents. El CB Prat era el campió i nou equip de LEB 2. El bàsquet pratenc està així entre els 50 millors equips esta-

Les paraules del president, Arseni Conde

-Veurem l'any que ve el CB Prat a LEB 2?

-Jo sóc molt optimista. Potser m'equivoco però penso que sí.

-Què podem dir de la plantilla a hores d'ara?

-Tots els jugadors del CB Prat que han quedat campions estan citats per parlar. Per part del Joventut, dels sis jugadors vinculats, la Penya ha de decidir que vol. De la resta, Manel Núñez i Joan Jordi Vall-llobera jo els veig clar, i espero que Albert Teruel, Henk Norel i Pau Ribas també es quedin.



-Vius el moment més feliç com a president?

Si, evidentment que sí. Després de diumenge, crec que trigarà temps que en el municipi es torni viure un fet tant històric.

-A qui li dediques?

-A part de la meua família, que m'ha recolzat en tot moment, jo crec que a en Toni Rodés, que va posar la primera pedra per a què aquest club sigui gran, amb la fusió del bàsquet pratenc. Igualment, això tampoc hauria estat possible sense el recolzament de l'Ajuntament d'El Prat.

Carles Duran, l'entrenador de l'ascens

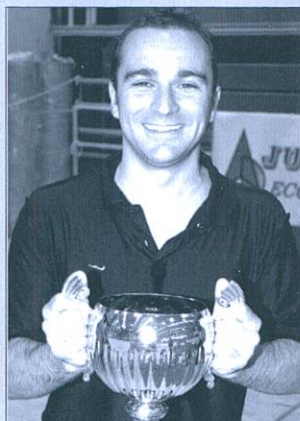
-Debut com a entrenador a Lliga EBA, i dos títols i un ascens. Quina ha estat la clau?

-Una, els jugadors que tenia. Dos, el treball fet dia a dia. I tres, la il·lusió que teníem tots: els jugadors pel seu debut a la categoria i els veterans per l'ambició que han tingut sempre.

-Continuaràs l'any vinent?

-No ho sé. És una decisió del Joventut i suposo que el CB Prat també haurà d'opinar. Si hi ha un projecte il·lusiónant, és evident que m'agradaria continuar.

-Com serà la plantilla de la propera temporada a LEB 2?



-Si jo fos l'entrenador, m'agradaria que el nucli d'aquest any continués, i que fos reforçat per algun americà i per algun jugador més. Però m'agradaria que set o vuit jugadors continuessin.

-Què és el que ja podem confirmar?

-De moment, no hi ha res confirmat. Suposo que hi ha jugadors com el Joan Jordi Vall-llobera que continuaran, tot i que cal esperar esdeveniments.

tals i, tot i que la LEB 2 sembla actualment el sostre del club, no dubtem que ens continuaran fent somniar. L'any que

ve, més espectacle i bon bàsquet al Joan Busquets. A més d'aeroport, ja tenim equip a LEB 2! . ■

POTA SUD

POTA SUD

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañileria en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

REFORMAS

C. Jaume Casanovas, 3 (Oficina) • Psge. de la Autovia, 10 (Magatzem) • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

► Fútbol Base



Plantilla del Juvenil B de la Escola de Futbol Prat Blaugrana que ha conseguido el ascenso a Preferente

► Ciclisme



La passejada amb bici pels voltants del Prat i posterior botifarrada van ser l'eix central de la 18 edició de la Festa de la Bicicleta celebrada el passat 11 de juny. El Parc Nou, lloc d'arribada, va congrega a molts pratencs que van disfrutar, a més a més, d'activitats relacionades amb la bicicleta.

Fútbol • Una de cal y otra de arena para acabar la liga

En el último encuentro de la AE Prat a domicilio los pratenses cayeron derrotados por 1-0 ante el Europa, con tanto de Gimeno. Destacar la lesión de Ivi y la expulsión del pratense Benja. La liga la finalizó venciendo en el Sagnier ante el Granollers por 4-2. Los goles pratenses los marcaron; Xavi Valls, Comas y Palet en dos ocasiones.

El Prat a por la Copa Catalunya

El Sant Andreu cayó derrotado por 2-0, contra todo pronóstico, por el Prat de la Copa Catalunya en la segunda eliminatoria a la que había llegado el equipo de Manolo Márquez tras la retirada del Cornellà de la competición. Es la primera vez en la historia de dicha competición que los pratenses pasan a segunda y tercera ronda. Alex Pérez, que se despidió de la afición pratense marcando el primer gol del choque, pues ha fichado por el Santboià y el juvenil Javi Pozo, que acababa de saltar al terreno de juego y debutaba en casa (ya había jugado un partido fuera) marcaron los tantos de la victoria. La siguiente ronda se jugará ya en agosto.

Quiles con Catalunya

El defensa pratense del Cornellà juvenil Toni Quiles volvió a jugar con la Selección de Catalunya Sub-18 el partido de semifinales del Campeonato de España de Selecciones Autonómicas y que perdieron los nuestros ante Madrid por 4-1. Así mismo se ha confirmado el fichaje por el Marianao de los delanteros de nuestra ciudad Albert Pelegrí, que ha realizado una gran temporada con el Polvoritense con 18 goles, y Fran Sobrero que también ha destacado en la Gimnastica Iberiana. De este equipo los de Sant Boi también ha fichado al defensa Alberto González, ex jugador de la Escola Prat Blaugrana y hermano del deportivista Sergio.

Fichajes de la A.E. Prat

El nuevo entrenador del Prat, Quico Díaz ya está trabajando para confeccionar la plantilla para la próxima temporada, y junto con la directiva pratense han confirmado ya tres fichajes y varios jugadores que seguirán la liga que viene. Entre los nuevos destaca el delantero pratense del Manresa Jonny, que ha jugado más de 30 partidos con los rojiblancos y ha marcado 8 goles. Así mismo también ya se contrató al centrocampista del Granollers, Albert Cervantes y al delantero del Europa, Jordi Gimeno, conocido como «Jota». Entre los que siguen están los tres porteros, Victor, Toni y Costa, los defensas Moreno, Xavi Valls, Iván y Comas, los centrocampistas Parralejo y Carlitos y los delantero Palet y Rubio.



PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

► Triatlón

El CN Prat, primero i Dobaño, tercero de Catalunya a l'Ironcat



El C.N.Prat va assolir a Gijón l'ascens a Primera Divisió.

DELTA / El passat 27 de maig, el Club Natació Prat va aconseguir la segona posició a la tercera edició de l'IronCat, a la localitat tarraconina de l'Ampolla. Aquesta competició és un triatló de llarga distància: és a dir, 3,8 km de natació, 180 km de ciclisme i 42 km de cursa a peu; les mateixes que el mític IronMan de Hawaii. Sis triatletes locals varen pendre part en la sortida, dels quals cinc varen aconseguir creuar la línia d'arribada abans de les 17 hores fixades com a temps límit. El millor pratenc va ser Víctor Dobaño, tercer de Catalunya amb 10 hores i 8 minuts. Amb ell, Ricardo Lasarte (10 hores 13 minuts) i Emilio Alonso (10 hores 56 minuts), varen donar el temps total a l'equip local en la classificació per equips, assolint la segona posició per darrera del potent SVC Seguridad de Vitòria, i el Campionat de Catalunya de llarga distància.

Víctor Dobaño, amb només sis dies de recuperació, havia fet el considerat IronMan més dur del món a Lanzarote, quan s'aconsella una recuperació mínima de 30 dies per a recuperar-se suficientment de semblant desgast. De les quinze edicions que fins ara s'han fet de l'IronMan de

Lanzarote, aquesta va ser considerada la de major duresa, especialment pel seu dur circuit ciclista amb un fortíssim vent (amb ratxes de fins a 67 km/h), 2500 metres de desnivell acumulat, temperatures al voltant dels 30 graus, i amplis trams de carretera d'asfalt rugós i en mal estat. El seu temps final de 10 hores i 50 minuts, una hora i mitja per sobre de la seva millor marca en la distància, demostren les dificultats de la prova. Lo millor de la actuació local va ser la qualificació de tres triatletes del CN Prat, Julio Cardo, Richard Calle i Ruben Sanz, pels Campionats d'Espanya Èlit de triatló.

Ascens a Primera Divisió

Una selecció de 10 triatletes del Club Natació Prat, va assolir el passat 10 de juny una fita històrica dins de l'entitat, i és l'ascens a Primera Divisió Nacional de Triatló. Gijón va ser l'escenari, amb una sortida per a cada divisió masculina i femenina.

Aquest ascens es va fer realitat gràcies a la brillant actuació de tots deu membres seleccionats per a l'ocasió i encapçalats pel Richard Calle, que enguany està travessant un estat de forma altíssim. Richard,



Victor Dobaño durant els darrers 4 quilòmetres del segment de la Marató a l'IronMan de Lanzarote

va fer tercer absolut de la prova, a només 6 segons dels internacionals Ivan Tejero (C.N.Jaen), i Raúl Cordoba (Bricoblok-TriToledo). A més de la seva gran cursa, l'aportació de la resta de l'equip va ser definitiva. Rubén Sanz, Jordi Arias, Felix Perez, Joel Espina, Román Benet, Martín Mateo, Víctor Dobaño, Julio Cardo (que va correr lesionat) i Xavier Bellón, varen completar aquest equip mereixedor a les postres del subcampionat de la segona divisió de la Lliga i del conseqüent ascens. D'onze clubs participants a aquesta segona divisió, només els dos primers pujaran a primera.

Els galles del Bricosa de Santiago varen guanyar la prova, seguits pel Club Natació Prat i el Bricoblok-TriToledo.

Tota la sort que va tenir l'equip masculí, li va faltar al femení, que també competia en segona divisió. Després d'un inici espectacular de les pratencs, amb Paloma Dorvil i Adrinana Farrés encapçalant la cursa, dos problemes mecànics al sector ciclista varen fer abandonar a l'Adriana (amb el canvi trencat), i perdre un temps decisiu a la Paloma (a qui se li va quedar travada la roda del darrera). Yolanda Tello va finalitzar la prova amb pundonor, entrant dins el tall que es donava quan se superava el 25% del temps que va marcar la guanyadora de la cursa. Properament se celebrarà la segona prova del circuit Català de triatló a Manresa, i el Campionat d'Espanya de triatló per categories, amb participació local. ■

Taekwondo • Medallas de oro en los Campeonatos de Cataluña de Puses y Exhibición

Los pratenses del Gimnasio Fran Martín consiguieron cuatro medallas de oro en los Campeonatos de Cataluña de Puses y Exhibición. Tanto en categoría alevín, infantil, como en adultos los pratenses se alzaron con la medalla de oro

Karate • Gran actuación del Nippon Prat

Excelente actuación de los karatecas del Nippon Prat en el VI Torneo de Karate Vila de Torelló celebrado el 25 de mayo. Los pratenses consiguieron una medalla de oro a cargo de Karen Herrera, una de plata de Jonatan Mascuñana y cuatro de bronce a cargo de M. Angel Martínez, Alan García, Joan Martorell y Rafael Carrasco.

Hoquei • El CH Prat, acaba 15è a la lliga

Després dels últims partits de la Segona Catalana de Hoquei els pratencs han acabat a la 15ena posició. La recta final no ha estat l'esperada i els pratencs han perdut tots els partits. 12-5 contra el FC Martinenc, 2 a 5 al Sagnier enfront el Sant Just i amb el lider de la classificació el CH Mollet, 21 a 2.

Golf • Manolo Blanco gana el Segle XXI '2006

Con la disputa del último torneo celebrado en Platja de Pals ha finalizado el VI Torneo Segle XXI organizado por la Asociación de Golf del Prat con la victoria absoluta de Manuel Blanco, seguido de José Alonso y Ildefonso Moreno, respectivamente.

Patinaje de velocidad • Sandra Gómez en la maratón de Sursee

Sandra Gómez se hizo con la tercera posición de la maratón de Sursee en Suiza que se celebró el pasado 10 de junio dentro del calendario de la World Inline Cup. La corredora local que corre en esta competición con el equipo profesional del Alessi Powerslide llegó a meta tras la francesa Angela Vaudan y la italiana Laura Lombardo, respectivamente.

Entrevista a Javier Martos, ex jugador del Barça «C» que ha fichado por el CSKA de Sofía de la 1ª División búlgara

«Mi sueño es jugar en Primera División»

E. ILLO - M. GOL - T. ESPIGARES / Javier Martos Espigares es un futbolista pratense de 22 años que lleva desde los nueve años en la cantera del FC Barcelona. Llegó a El Prat junto a sus padres con cinco años, procedente de Alamedilla (Granada), lugar en donde nació. Nada más «aterrizar» en El Prat Javier se puso a jugar con la Escola de Fútbol Prat Blaugrana en donde jugaría dos años de benjamín. Poco duraría en el Estruch ya que siendo alevín vino a buscarlo para el Barça, Albert Benaiges, su primer entrenador. Hasta este pasado mes de mayo poca gente conocía a Javier, fuera del ámbito futbolístico. A partir de ahora con su fichaje por el CSKA de Sofía, uno de los principales conjuntos de la liga búlgara (equipo de donde salió Stoitchkov o Petrov) seguro que el nombre de Javier Martos se va a oír más por El Prat.

El pasado 12 de mayo, tras finalizar el entreno habitual de los viernes con el Barça «C», Javier hablaba con los técnicos del Barça y le comunicaban que se desplazaba con el primer equipo para jugar el encuentro de liga con el Sevilla. «Estaba muy nervioso y motivado a la vez. Me dijeron que el primer equipo necesitaba un defensa y que yo era el elegido. Me comentaron que esto era un premio a mi buena temporada. Tuve suerte de que fui convocado con otros compañeros de la cantera, aunque ya conocía a algún jugador del primer equipo como Andrés Iniesta con quien coincidí algún año. Precisamente Andrés, que conoce a mi familia, me regaló la camiseta del partido para regalársela a mi hermano que cumplía once años. La gente del primer equipo se porta muy bien con los jóvenes. Todos se vinieron a presentar y me dieron mucha confianza». Pero en Sevilla Javier no tuvo oportunidad de jugar. «Estaba tan contento por mi convocatoria y estar allí, en el Sánchez Pizjuan, que no me preocupé por no haber jugado como en otras ocasiones». Tras el encuentro de Sevilla y conseguida la Champions por el Barça llegó el encuentro ante el Ath. de Bilbao y Javier también fue convocado. «Entonces conocí a Eto'o, me impresionó mucho, es un crack». Javier gozó de sus primeros minutos de gloria, Rickjaard lo colocó de lateral izquierdo

cuando faltaban 19 minutos para la finalización del encuentro. «Fue sensacional, indescriptible. Estaba muy nervioso, así que pensé, voy a jugar fácil, era muy sencillo despistarte y para los minutos que quedaban no iba a arreglar nada. Creo que me salió todo perfecto».

Hace unos días, los técnicos del Barça le confirmaron que contaban con él para la temporada que viene en el Barça «B» aunque una suculenta oferta profesional del CSKA de Sofía le ha hecho rescindir contrato con el Barça. «Mi sueño es jugar en Primera División. Me da igual donde tenga que irme para conseguirlo. Si tiene que ser a Bulgaria pues a Bulgaria. Me he sacrificado mucho para llegar aquí y no quiero perder ninguna oportunidad de jugar al más alto nivel. Si no me fuese a Bulgaria nunca me perdonaría el poder fracasar aquí y decir, tuve la opción de irme y por no ser valiente no me fui». El CSKA de Sofía quedó la temporada pasada en segundo lugar de la liga y jugará la Copa de la UEFA. «Ojalá me toque un equipo español. Sería una gran alegría» nos comentaba el defensa pratense.

Javier reconoce haber dejado de lado un poco los estudios. «He dejado a medias



Administración y Dirección de Empresa, aunque seguro que ahora cuando me marche tendré tiempo de seguir estudiando y sobre todo aprender idiomas».

A la hora de decantarse por algún idolo se decanta por la defensa. «Me gusta mucho en el puesto de central, Márquez, aunque lo de Puyol es increíble». El pratense no es un

fororo de la ropa ni de las marcas. Tiene novia, Sara, que conoció hace tres años, es de Cornellá.

Javier no olvida sus años de benjamín en la Escola. «Claro que me acuerdo. Tengo muy buenos recuerdos de mi entrenador, Víctor Marjalizo y también de mis compañeros. De hecho mis mejores amigos actualmente son Oliver, Sergio García, Raúl Marjalizo, etc... compañeros de aquel equipo».

El capitán del Barça «C» lo tiene claro con respecto su marcha a Sofía. «Mi carrera no la va a parar nadie, aunque tenga que separarme de mi familia que es lo que más quiero. Si tengo que dejar todo por el fútbol lo dejaré. Si me voy a Bulgaria me voy por un tema deportivo no por el dinero. Mi intención es que este fichaje sea un trampolín para ir más tarde a un equipo grande».

Esperemos que la suerte acompañe a Javier en esta nueva etapa de su vida. Sencillez y humildad, cualidades innatas en él, no le faltarán. ■

San Mamés nos lo debía

Que Martos haya debutado con el Barça en el Estadio de San Mamés no es una casualidad, ya que podía haberlo hecho siete días antes en Sevilla, pero no, tuvo que ser en la «Catedral» del fútbol, que nos debía una a todos los pratenses. Resulta que un 13 de abril de año 1996, el césped de San Mamés nos cortó de raíz la prometedora carrera futbolística de otro pratense, Juan Carlos Moreno, que aquel día jugaba con el Barcelona B pero alternaba el filial con el primer equipo azulgrana entonces dirigido por Johan Cruyff. Moreno debido a aquella grave lesión de ligamentos perdió sus opciones de seguir en el primer equipo barcelonista y una vez recuperado tuvo que empezar otra vez de cero para llegar a jugar en Primera División, esta vez con el Numancia. Diez años han pasado para que San Mamés nos haya devuelto a un jugador de Primera con el Barça, y además con premio añadido, pues Martos tan solo por saltar al césped ya se convirtió en Campeón de Liga de Primera División, único pratense en lograrlo. El defensa vio al fin cumplido su sueño de debutar en la Liga de las Estrellas con el primer equipo del Barcelona tras pasar por todas las categorías del club menos el Barça B. Corría el minuto 74 de partido y con 1-1 en el marcador cuando Javi Martos saltó al terreno de juego en sustitución de Orlandi. Fueron unos minutos mágicos para el pratense, aunque finalmente el Barça acabó perdiendo el partido por 3-1.

Otra de las coincidencias entre Javier Martos y Juan Carlos Moreno es que ha pasado directamente del Barça «C» al primer equipo, sin pasar por el «B». El defensa pratense lleva tres temporadas consecutivas con el Barça «C», en las que siempre ha sido titular y donde ha jugado respectivamente 19, 28 y 28 partidos de liga en los que ha marcado un gol además de ser el capitán del equipo la última temporada. ■

► Patinaje de carreras

Roger Vallverdú y Sandra Gómez estrellas locales en los Nacionales

T. ESPIGARES / Roger Vallverdú con seis medallas de oro y dos de bronce y Sandra Gómez con dos oros y una de plata son sin duda, los dos patinadores locales que mejor estado de forma están demostrando en los Campeonatos de España celebrados hasta el momento.

Los Nacionales se iniciaron la segunda semana de marzo con los Campeonatos de España Indoor celebrados en el Polideportivo Lakua de Vitoria en donde el juvenil Roger Vallverdú del Cobra consiguió su primera medalla de oro en los 3000 metros. En la misma distancia Sandra Gómez obtendría la medalla de plata.

Explosión «Vallverdú»

En los Campeonatos de España de Circuito disputados en el Circuito Ferial de Ponferrada de León y que se celebraron el 27 y 28 de mayo fueron sin duda los campeonatos de Roger Vallverdú. El juvenil pratense subió en tres ocasiones al podio. Dos medallas de oro en los 200 y 1000 m. contrarreloj y una de bronce en los 10000 m. eliminación. En los mismos campeonatos, excepcional actuación de la también juvenil Jennifer Sal-

guero y de la júnior Tania Rodríguez que obtuvieron la medalla de oro en los 200 m. contrarreloj, ambas corredoras del Delta Prat. En los mismos Campeonatos el juvenil Jónathan Ruiz (Delta Prat) en los 5000 m. puntuación alcanzaría el bronce, al igual que haría también el júnior del Delta, Jonathan Sánchez en los 20000 m. eliminación.

Sandra impuso su experiencia en Gijón

El Circuito de las Mestas de Gijón fue la cita el pasado 3 y 4 de junio de los Campeonatos de España de Circuito en categoría infantil y sénior. Sandra Gómez (Cobra) volvió a demostrar su categoría venciendo en dos de las pruebas disputadas. La pratense consiguió oro en los 10000 m. puntuación y en los 20000 m. eliminación. También tendría una excelente actuación la infantil del Delta Prat; Queralt Prat que obtuvo dos medallas; una de plata y otra de bronce en los 500 m. sprint y en los 1500 m. línea, respectivamente.

Cabe destacar además que de los Campeonatos de España de Maratón que se celebraron en Vitoria el 7 de mayo los primeros catalanes en pasar por meta fueron los

pratenses del Delta Prat, Oscar Sánchez y Marta Sánchez que llegaron en séptima y decimotercera posición, respectivamente.

De nuevo Vallverdú

El 10 y 11 de junio de nuevo los juveniles y júnior saltaban al asfalto de la pista Amaya de Pamplona para disputar los Campeonatos de España de la especialidad. Roger Vallverdú volvió a demostrar su estado de gracia venciendo en las pruebas de 500 m. sprint, 5000 m. eliminación y 300 m. cotrarreloj, mientras que obtenía un tercer lugar en los 3000 m. puntuación. El resto de pratenses estarían también a un gran nivel. Destacando la actuación de Jennifer Salguero con tres segundos puestos en los 500 m. sprint, 300 contrarreloj y 3000 m. puntuación. Mientras que Jonathan Sánchez ocupaba el segundo lugar del podio en los 5000 m. eliminación y Jónathan Ruiz el mismo lugar pero en los 3000 m. puntuación. La próxima cita en los Campeonatos de España será ya en El Prat en donde los próximos 1 y 2 de julio se disputarán los nacionales de pista para las categorías infantil y sénior. ■



DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38

08820 El Prat de Llobregat



XV Nit de l'Esport

Cuadre d'honor del millors esportistes del 2005

XVI Premi Periòdic Delta a la Millor Trajectòria Esportiva
Joan Marcè (Club Escacs Prat)

Millor Esportista Masculí Major de 16 anys
Sergio García (Natació-Cornellà)

Millor Esportista Femení Major de 16 anys
Sandra Gómez (Patinatge-CP Cobra)

Millor Esportista Masculí Menor de 16 anys
Jonathan Sánchez (Patinatge-CP Cobra)

Millor Esportista Femenina Menor de 16 anys
Jéniffer Salguero (Patinatge-CP Cobra)

Millor Esportista amb Discapacitació Física/Psíquica
Daniel Gómez (APM Iberia Catalunya)

Millor Esportista Masculí Menor de 16 anys en JJEE
Carlos Rodríguez (Atletisme-Pratenc)

Millor Esportista Femení Menor de 16 anys en JJEE
Laura Arnau (Escola Rítmica Prat)



Nominats al Premi de millor equip en JJ.EE.



Nominats al Premi de millor esportista amb discapacitació.

Millor Equip en JJEE
Infantil Femení del Pratenc AA

Millor Equip Masculí en Trajectòria Esportiva
Equip de tècnica i exhibició de Taekwondo Fran Martín

Millor Equip Femení en Trajectòria Esportiva
Club Pati Cobra

Millor Entitat en Promoció Esportiva
Club Natació Prat

Millor AMPA/Centre Ensenyament en Promoció Esportiva
AMPA Baldiri Guilera

Millor Tasca Tècnica
Josep Maria López (Pratenc AA)

Mencions Especials
Club Escola Rítmica El Prat (rècord Guinness)
Mari Castillo «La Cariñosa» (Boxa)
Francisco García (President Agrupació Prat)
Josep M^a Corral (Associació d'ex jugadors i amics del Bàsquet Pratenc)
José Parra (CE Fran Martín)
AE Prat (Ascens a 3^a Divisió)
Antonio Alcalà (President FS Alcalà)
Gregorio Benedí (President Unificació Prat)

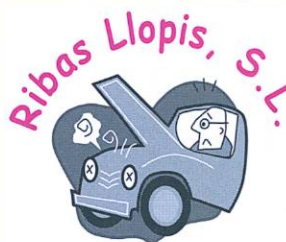
XVI Premi Periòdic Delta a la millor trajectòria esportiva: Joan Marcè

Joan Marcè és amb tota seguretat l'únic pratenc que a la seva edat, 80 anys, continua practicant i competint al seu esport favorit, els escacs. Marcè es fa càrrec de la secció d'escacs dintre de l'anomenada Agrupació Artística Literària Cervantes a l'Artesà.

Aproximadament per l'any 1954 després de que el Sr. Recasens la deixés. A partir d'aquest moment Marcè serà el responsable de l'escacs a El Prat durant 22 anys. El Club d'Escacs Prat es fundarà el 17 de desembre del 1961. Per l'any 1959, quan encara en l'àmbit nacional no existia quasi cap relació amb l'estranger a nivell d'esports, la secció d'escacs local ja participava en encontres internacionals. En concret amb jugadors de la ciutat holandesa de Donger. Marcè va deixar el club per problemes professionals, però uns anys més tard ja jubilat torna al club com a col·laborador i jugador a nivell regional, nacional i fins i tot internacionals a la seva categoria de veterans.



Joan Marcè (al'esquerra) i J.M. Canalías (director de Delta)

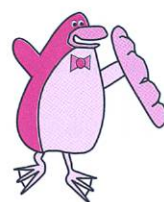


Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97



EL FORNET DE L'IMMA

— FORN DE PA —

Carretera de la Marina, 29
Telf. 93 379 42 46 • El Prat de Llobregat

► Atletisme

Escoriza volvió a imponerse en la Delta Prat

En categoria femenina el primer premio se lo adjudicó la atleta del Girona Costa Brava, Montserrat Cinca

T. ESPIGARES / Jordi Escoriza del Fila Domingo Catalán fue el vencedor de la 8ª Cursa Delta Prat celebrada el pasado 3 de junio. El corredor del Fila Domingo Catalán, por segundo año consecutivo se impuso en la cursa pratense realizando un tiempo de 32:24 en cubrir los 10 km del recorrido, quedándose a tan sólo un segundo del récord de la prueba que el mismo batió en la edición pasada. Por su parte, en categoría femenina el primer premio se lo adjudicó la atleta del Girona Costa Brava, Montserrat Cinca con un discreto tiempo de 39:54, muy lejos de los 35:54 (récord femenino) que realizara en el 2001. Cinca sufrió en el meridiano de la prueba una caída que, sin duda, le influyó en su rendimiento final.

Escoriza reafirmó su buen estado de forma y desde los primeros kilómetros impuso un fuerte ritmo, suficiente para alejarse de sus perseguidores. El atleta del Domingo Catalán llegó a meta con más de minuto y medio del segundo clasificado, Rafa Canillo y dos minutos de Ricard Vergé.

Los primeros locales en llegar a la meta fueron Rafa García y Marisa Martín, ambos del Pratenc AA.

Previamente se disputaron las tres pruebas infantiles con un gran éxito de participación. ■



Jordi Escoriza y Montserrat Cinca.



El Sagnier volvió a ser el lugar de llegada y salida de la Delta Prat.

Bronze per Sonia Rodríguez els 400 tanques

J.V. / Un total de set atletes pratencs: Cristina Morales, Estel·la López, Sara Gómez i José Maria Izquierdo del Pratenc AA; i Sonia Rodríguez, Javier Ramos Ramos i Alberto Rey del FC Barcelona, han participat en el Campionat de



Catalunya Absolut, que es va celebrar el dissabte 10 de juny a l'Estadi Olímpic de Montjuïc "Lluís Companys". La millor atleta local va ser, una vegada més, Sonia Rodríguez que va guanyar la medalla de bronze a la prova dels 400 metres tanques, amb una marca de 1'03"71. Tres atletes més van ocupar quatre places de finalistes: Javier Ramos va ser quart en els 100 metres lllisos amb un temps d'11"13; Alberto Rey va ser cinquè en llançament de javelina i sisè en el de pes; i Sara Gómez, que debutava en un Campionat de Catalunya Absolut amb tan sols 15 anys, va assolir la setena posició en el triple salt, amb una millor marca personal d'11,35 metres. Cal destacar les actuacions d'Estel·la López, semifinalista en els 100 i 200 metres lllisos, de Cristina Morales semifinalista en els 200 metres lllisos i de José Maria Izquierdo, que també debutava en un Campionat de Catalunya Absolut amb una desena posició en el llançament de martell.

L'equip femení del Pratenc seguirà a primera

Finalitzada la Lliga Catalana de Clubs d'Atletisme, l'equip absolut femení el Pratenc AA ha assolit la permanència a la Primera Categoria. La Final va tenir lloc a les Pistes d'Atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier, amb la dotzena posició de l'equip femení del Pratenc AA que, per segon any consecutiu, suposava assolir l'objectiu de mantenir la categoria. Per altra banda, l'equip masculí del Pratenc AA no va poder pujar de categoria en ocupar la sisena posició del grup A de la Tercera Categoria. La temporada vinent els nois del Pratenc AA tornaran a lluitar per l'ascens a la Segona Categoria de la Lliga Catalana de Clubs. ■

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

**Perruqueria
LYDIA**

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT



el teu Ajuntament i tu

feu un bon equip

Espais verds, biblioteques, neteja de carrers, programes d'integració... El teu ajuntament treballa, dia a dia, per garantir benestar i qualitat de vida per a tothom. I per aconseguir-ho, la teva col·laboració és molt important. Perquè ciutadans, ajuntaments i Diputació, tots junts, fem un bon equip.

www.diba.cat



Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Referèndum per l'Estatut d'Autonomia

Un de cada tres pratencs votà si i un de cada deu optà pel no

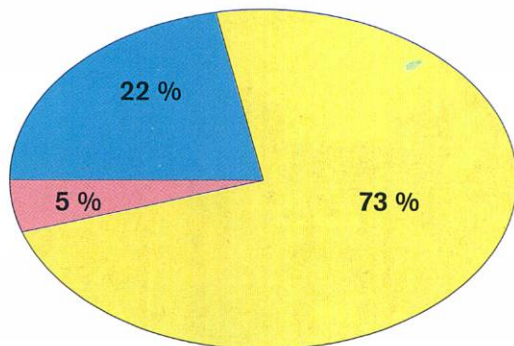
L'electorat del Prat segueix practicant l'abstencionisme d'altres convocatòries

DELTA / El 18 de juny, pel Prat com per tot Catalunya, serà un dia dels que passen a la història: s'aprovarà l'estatut que serà vigent els propers anys. La victòria del sí a la nostra ciutat ha estat aclaparadora (un 73 per cent), encara que un punt per sota de la resta del Principat; el mateix punt de més que ha obtingut el no, mentre els vots en blanc en ambdós casos eren del 5 per cent.

La gent del Prat ha seguit el comportament abstencionista d'altres eleccions. Un 56 per cent de pratencs s'han abstingut de votar: 6'59 punts per sota de la mitjana de Catalunya que no ha superat el llistó màgic de participació que es situava en el 50 per cent. Aquest posicionament abstencionista produeix el fet que un de cada tres pratencs ha votat sí a l'Estatut,

Resultats de l'Estatut al Prat

Participació 43,95 %
Votants 21.387

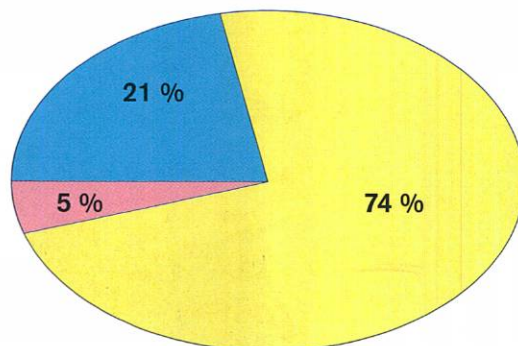


■ SI ■ NO ■ VOT BLANC

mentre un de cada deu optava pel no. Són dades que fan pensar i que a les properes setma-

Resultats de l'Estatut al Catalunya

Participació 49,4 %



■ SI ■ NO ■ VOT BLANC

nes seran analitzades a fons pels politòlegs, més interessats per treure conclusions cara a les

properes eleccions autonòmiques que en els resultats electorals de la nostra comunitat. ■

C. Penedès 117 (Cantonada Av. Verge de Montserrat) 08820 • EL PRAT

**Clínica
Pediàtrica i Familiar**
Dr. Nevot - Dra. Casas

☎ 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNQUES
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OFTALMOLOGIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA

HERBORISTERIA
N.ª DOLORS BERENGUER
HERBES I DIETÈTICA
Des de 1950 venem herbes de la millor qualitat

Ens trobareu al carrer Jaume Casanovas, 1

t ombarella

- PREMSA
- REGALS
- LLAMINADURES
- FOTOCÒPIES LASER
- B/N COLOR
- SERVEI DE FAX
- PAPERERIA

Telf./Fax 93 479 27 03
c/ Empuries, 12-14 Baixos (Davant l'Ambulatori Vell)
08820 El Prat de Llobregat

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

PNEUMÀTICS
PUIG

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52



Escenario: música en vivo, teatro, danza, exposiciones, talleres. Interesados, llamar al 93 478 29 83



23 de juny, a la nit • Revetlla de Sant Joan al Pati de l'Artesà

Dj. Lluís Aguado & Koji Kabuto

1 de juliol, a la nit • IV Festival de Curts al Pati de l'Artesà

GRAN REVETLLA DE SANT JOAN

XIRINGITO CALAMAR AMB DJ OMAR

A més...

Sopars temàtics • Viu el Mundial a l'Artesà



MASTER-COLCHÓN

Especialistas del descanso

Av. Remolar, 137-139 • Telf. 93 379 31 61 • El Prat

CONJUNTO
COMPLETO

ANTES.....999 €

AHORA

695€

Aprovecha esta gran oportunidad
válida hasta el 31/07/2006

KELLY



• Látex 100 % con 5 zonas diferenciadas de densidad (núcleo ergonómico monobloc de 15 cm); grosor total de 17 cm; Duo-Komfort climatizado (acolchado algodón puro); Funda perimetral (4 lados), con cremallera de doble cuerpo, lavable hasta 60° C.

KRONOS



• Motorizado: 5 palnos de articulación con mando por cable; 28 láminas de madera (38 mm.) con refuerzo central para un reparto de peso óptimo; terminales dobles de caucho flotantes y reguladores de peso con 5 multiláminas (zona lumbar).



Viking

Moda infantil • Puericultura • Llenceria

Tota la qualitat al millor preu

Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 • Telf 478 51 44 • El Prat



VINE A LA PRATJA!

LA PLATJA DEL PRAT



Activitats del 10 de juny al 23 de juliol

tots els caps de setmana

Activitats esportives

Volei platja, tai-txi, futbol platja, caiacs, concursos de pesca...

Activitats lúdiques i educatives

El tresor dels pirates, ludo-sorra, estels, circ, malabars, l'ocell vola per la sorra, al teu aire...



Dissabte 1 de juliol

Festa de la platja durant tot el dia.

Festa dels colors a partir de les 21 hores · *El Prat Solidari*

Més informació a: www.aj-elprat.es



Ajuntament del  Prat de Llobregat